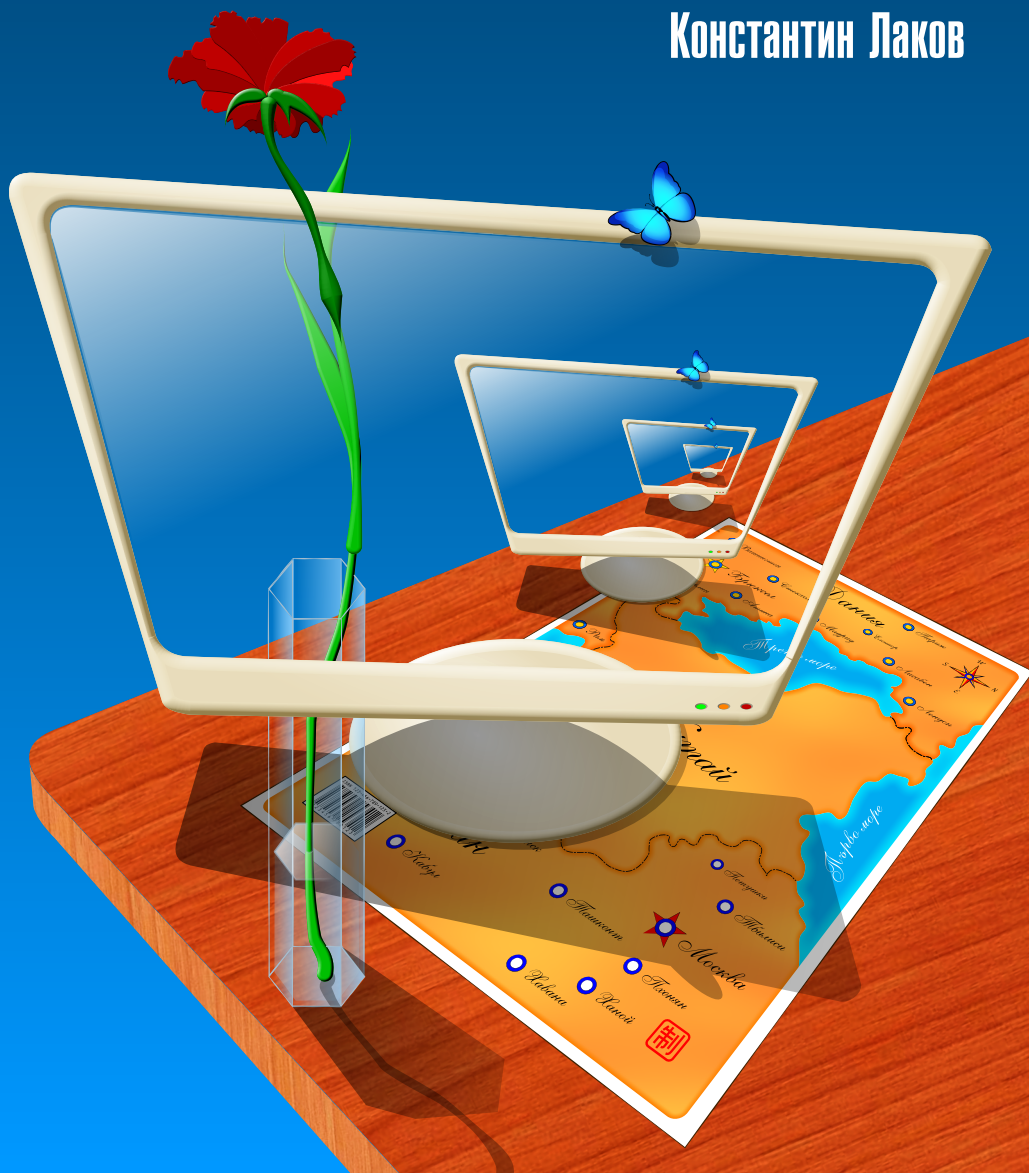

ПЕСИ И ЩУРОТИИ

Константин Лаков

ПІЕСИ І ЩУРОТІИ

К. ЛАКОВ

ШИЛЕ СЪС ЗЕЛЕ

Неприлична пиеса в три действия, интермедия и епilog

© Автор: Константин Лаков, 2018 г.
по идея на кучето му Руди

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

Хор, античен, с маски и индиански пера

Личност, върховноглавнокомандваща, с мустаци

Персона 1, по анцуг в бяло

Персона 3, по анцуг в зелено

Персона 2, по анцуг в червено

Гарсон, сервитьор в кафе „bile Sas Zele“

Свинко, родолюбец

Хелена, медийна звезда

Родина, мис „Родина“ за годината

Пълнолуна, фолк-певица

Биг Брадър, Deus ex machina, равен глас на запис в края на пиесата

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Първа сцена

**Хор, Гарсон, Персона 1, Персона 2, Персона 3,
Личност**

Вляво балкон, вдясно подиум. На мизансцена кафене с три масички, отгоре фирмена табелка Kafe „bile Sas Zele“. От балкона се хили безлична Личност с мустаци. На подиума има хор от индианци с плакати и лозунги на непознат език с измислени букви и непонятни послания. На масите седят Персона 1, 2 и 3. В центъра на авансцената гарсон със салфетка през лявата ръка и поднос в дясната.

Хор (с унил речитатив):

Кой ни е отрязал клона?

Кой ни е изял бизона?

Кой ни е отнел закона

и се хили от балкона?

О, апахи! Кой апашки

свил е нашите опашки

и ни е обул във прашки,

да изглеждаме глупашки?

Гарсон (към публиката):

Радвам се да ви посрещна.

Да ви донеса ли свещи?

Ще поръчвате ли нещо?

Ледено или горещо?

Простичката ни пиеса

може да ви се хареса

и без келнерска намеса.

Ето ви меню и чесън.

Персона 1:

Ей, гарсон, я дай тефтера.

Гарсон:

Господинът ще вечеря?

Персона 1:

Не, бе, търся си закуска.

Аре, да не те изплюскам.

Гарсон:

Имаме суфле със стриди,
свинска манджа със стафиди,
телешко варено с мас
и чорба със ананас...

Персона 2:

Сутрин почвам със попара.

Аре, да не те побарам.

Гарсон:

Сочна, парена на пара.
Ами нещичко от бара?
Водка? Кюрасо? Перно?
Метакса? Вермут? Вино?

Персона 3:

Аре не на мене тия.

Аз закусвам със ракия.

Персона 2:

Не по врат, ами по шия.

Същото. Вода не пия.

Гарсон:

А не искате ли „Плиска“?

Имате изискан изказ...

Персона 1:

Брей, че тарикат. Не искам.

Аре. Да не те изплискам.

*Гарсонът напуска сцената. Личността с мустаци-
те помахва с ръка, приветствайки тълпата и се оттегля.
Хорът опърпано си тръгва.*

Втора сцена

Персона 1, Персона 2, Персона 3

Същите декори.

Персона 1 (към Персона 2):

Колега, малко преиграхте.

Персона 2:

И вие доста изпростяхте.

Персона 3:

Май трябваше да взема „Плиска“.

Персона 2:

Да, и на мен ми се прииска.

Персона 1:

По-тихо – ще ни чуе някой.

Наясно сте какво ни чака.

Персона 2:

Мен – нищо. Вие му мислете.

Персона 3:

Попара! Как пък се присети!

Персона 1:

Добре де, аз съм си от село.

Работя в „Земеделско дело“.

Персона 2:

А аз – в газета „Робский труд“.

Персона 3:

Пък аз – в „Шаран и паламуд“.

Това е истинският вестник!

Персона 2:

Не съм го чувал. Ти, колега?

Персона 1:

Патриотичен май стенвестник.

Персона 2:

За риболов?

Персони 1 и 3 (едновременно):

Не, за шарани.

Персона 2:

Шът, ето го гарсонът!

Трета сцена

Гарсон, Персона 2, Персона 1, Персона 3

Същите декори.

Гарсон:

Бегам.

Персона 2:

Колега... Ой, пардон. Гарсон!

Да беше ми изпекъл слон,

докато дремеше на бара.

Что стана с моята попара?

Гарсон:

Слон няма, но ще сготвим утре.

Ще кажа на готвача, че сте мутри.

Попарата сега се пържи.

Персони 1 и 3 (едновременно):

Я да се пържи там по-бърже!

Персона 2:

Гарсон! Това ракия ли е? В чаша?!

Аз знам ги навиците ваши:

във тази чаша ти си плювнал.

Познах, нали? Кво гледаш умно.

Ракия пия от шишето.

Пред мен да го отвориш.

Гарсон:

Ето.

Персона 3 (към Персони 1 и 2):

Наздраве, братко-вратко. И на тебе.

Кое си сака, то си требе.

Гарсонът оставя бутилката и се изпарява.

Четвърта сцена

Личност, Персона 1, Персона 2, Персона 3

Същите декори. Личност отново се появява на балкона, прокашля се и с гъгнив глас си тананика.

Личност:

Оловно сиви небеса
подрусват тлъсти телеса.
Небето като от сланина.
Това е моята родина!

Персона 1 (към Персони 1 и 3):

Какъв поет! Какъв мислител!

Персона 2:

Народен човек!

Персона 3:

Спасител!

Персона 2:

Да бях Рембранд! Да бях Праксител!

Личност:

Да бях пилот, да имах изстребител!

Персона 2:

Щях паметник да му въздвигна! Рукотворен!

Персона 1:

За паметниците, колега...

Персона 3:

Да не спорим.

Вандалите ги боядисват, верно.
Но боядисват ги неверно.
В цвят бял, зелен и възчервен
ще бъдат с правилния тен.

Персона 1:

Какво пък. С медийна кампания...

Персона 3 (*прокашля се*):

Обмислен в нашата компания...

Персона 2 (*изправя се зад гърба им и слага ръце на раменете им*):

И с одобрение от горе...

Персони 1 и 3 (*споглеждат се, едновременно*):

Ще станем от маймуни – хора!

Личност (*обръща се с шепот към някого, скрит под балкона*):

Гарсон! Я заповядай горе.

Какво замислят тези хора?

Пета сцена

Гарсон, Личност, Персона 1, Персона 2, Персона 3

Същите декори.

Гарсон (*явява се под балкона*):

Добрутро. Тези тримцата ли? Мутри.

Личност:

Чии?

Гарсон:

Че знам ли. Слушам чак от бара.
Приказват за изкуство и попара.

Личност:

Изкуство, а? Чалгия? Икебана?

Гарсон:

От тука, под балкона, как да схвана?

Личност:

Какво тук значиш? Някаква си личност.
Върви при тях, бре. Да си им в наличност.
Нали си келнер уж. И наш слушател.
Кажим, че готвачът те е пратил
от бара, да им занесеш попара.

Гарсон:

Попара няма, там ни е белята...

Личност:

Тогава занеси юфка! Или салата!

Гарсон (*тръгва, мърморейки под нос*):

Юфката свърши онзи ден. Салата?
Марули няма... няма и домати...

Шеста сцена

Персона 2, Персона 3, Персона 1, Личност, Гарсон

Същите декори. Гарсонът слухти под балкона. Персоните разговарят.

Персона 2:

На кон не може. Може на магаре.

Персона 3:

Не се шегувайте така, другарю...

Персона 2:

Магаре с личност върху него. Славно!

Това е християнско, православно.

Да влиза като танк в Йерусалим

врѣз толстый, красный, роден наш килим!

Персона 1:

А може би монах в света обител?

Поет, книжовник, даскал, просветител?

Персона 2:

Измислил го! С будьонка – в изстребител!

Персона 3:

По потник и по мускул? Хайде стига.

С мундир, с мустаци, с бляскави пагони.

Да пази границата – и врага да гони.

Персона 2:

С пагони? Да изглеждал като шут?

Персона 3:

Не! Като личност!

Персона 2:

Личност с парашут...

Персона 1:

Защо пък не? Съвсем е героично.

Да си представим: в битката епична

е тръгнал самолетът му да пада,
и то – върху граничната ограда!
Последните ни врагове сразила,
тогава личността с юнашка сила,
насочва изстребителя странично
и скача с парашута си...

Персони 2 и 3 (едновременно):
Отлично!

Личност:

Не чувам нищо... Ей, гарсон! Скок горе!

Гарсон (мърморейки):

Недейте тъй, недейте тъй бе, хора.
Да скачам ли, салати ли да бъркам,
клиенти да слухтя ли, под да търкам,
тапети ли да сменям, слон да пържа...

Личност:

Я идвай тук! Какво се моткаш. Бърже!
Какво замислят на онези маси?

Гарсон:

Ми те са си простонародни маси.
Говорят си за личност с парашут.
Че изстребителят му падал, че бил шут...
Че нямало попара, били гладни
и паметник ще му въздигнат, като падне...

Личност:

Какво! Подготвят сговор лют!
Защо си тук, гарсон? Не се записвай!
Върви при тях! Бегом! Слухти, записвай!

Гарсон (*затътря се към масите*):
Преди попарката да донесем салатки?
Опс, нямаме салатки. Ами сладки?

Персона 1:
Ти още малко ще предложиш патки?

Персона 2:
Какво изобщо готвят в тази дача?

Гарсон:
Поставяте ми трудничка задача.
По принцип готвим шиле...

Персона 3:
Пиле?

Персона 2:
Пыле?!

Гарсон:
Не, шиле. Само шиле...

Персона 1:
Леле...

Персона 2:
С чего?

Гарсон:
Със зеле...

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Първа сцена

Хор, Свинко

Вляво гранична полоса, вдясно ниска телена ограда. Хорът е от лявата страна. В центъра, залегнал край оградата, се ослушва Свинко.

Хор (танцува индиански танц и глухо роптае):

Кой ни е откраднал коня?
Кой ни е отмъкнал трона?
Кой ни е отнел закона
и пиянства на балкона?
Кой душите ни юнашки
е продал за две-три чашки?
Кой играе с нас на шашки,
и се хили дебелашки?

Свинко:

Какви са тия индианци?
Танцуват индиански танци,
а аз кибича на браздата
и пазя като лъв страната!
Да ми се мащате от тука,
да ви не погне Свинко с чука...
Бежанци нъедни със бежанци!
Ще ми танцуват тука танци,
а аз да лапам таратанци!
Пред татковината се вричам:
Аз българче съм и обичам
на село кучета да тричам,

със хлопки кукерски да хлопам
и ръченици да си тропам,
да бия селската камбана
и някой емигрант щом хвана –
направо в нашата полиция,
по древна българска традиция,
завързан с шилешки опашки,
надлежно сритан и по прашки.
... Я! Нещо женско се задава!
Нахлуват в нашата държава
подмолни женски бежанци...
Със стълби даже! Наглеци!

Втора сцена

Хелена, Свинко, Хор

Същите декори. Хорът продължава да танцува, но постепенно утихва и се скрива в тъмното. Хелена се появява в дъното, мъкне сгъваема стълба.

Хелена:

Бе тука мъжове що няма?
Да мъкна стълбата без мама,
без батката с мотоциклета,
сама, накуцваща и клета...

Свинко:

Халт! Зиц! Стуй! Руки вверх! Не мърдай!
Не диш! Не каш! Не ких! Не пърдай!
Сега ми падна, ей! Глиган с глиган!
Мърда такваз! Легни! Но пасаран!

Хелена:

Я! Свинко! Идваш ми навреме.
Таман си търсех някой да поеме
родолюбивото ми светло бреме...
(Подпира стълбата на гърба му.)

Свинко:

Кое бе, стълбата ли? Ти кво търсиш тука?

Хелена:

Какво си мислиш? Че така, от скука,
съм хукнала из тези пущинаци
да диря зле обръснати юнаци
и да се надам със юнашки сили
един поне да ме поизнасили?
Ръцете долу! С тялото ми храбро
не давам всеки да си прави гавра!

Свинко:

Ма ти какво си мислиш бе, пачавро.
Чифтосвал съм се с крави по-красиви.
Така де... ашладисвал съм и сливи.

Хелена:

Когато ми потрябваш, ще те пробвам.
Сега, обаче, по ще е удобно
да те използвам по предназначение.

Свинко:

За кво, ма?

Хелена (върчва му стълбата):

Дръж. По мое мнение,

оградата ни тука не бode.
Да я прескочи може и дете
със стълба проста, със овчарски прът...

Свинко:

Така ли? Ами прав ти път.
С пила за нокти, ако щеш, копай,
тунел къртичи с нокти издълбай,
балон със хелий си надуй, щом искаш.
С пола ли си? Ще гледам, ще те мисля,
ей тъй, отдолу...

Хелена:

Виж какво измислих:
по тази стълба ти ще се катериш,
а аз от тук ще снимама и ще меря.
Напред-назад, отпред-отзад...

Свинко:

Ах, краво!
От ляво вдясно и от дясно вляво
да ти го вдява някой друг.
Аз верен мъж съм и съпруг
на мойта майчица-родина!
Ферщейн зи гут меня, гадино?
Че вместо с теб да се разправам,
на пост и пости бича тук
със хлебец, сиренце и лук
родината да защищавам!

Хелена:

Да, защищаваш... с махмурлук.
Разпъвай стълбата и почвай!

Помоткваш ми се тук нарочно
и ми се правиш на герой.

Свинко:

Кой, аз ли? А, бе...

Хор:

Кой? Кой? Кой?

Хелена:

Отнякъде се носи ропот.

Причува ми се конски тропот.

Свинко:

Дъските в тиквата ти хлопат...

Трета сцена

Пълнолуна, Хелена, Свинко

Същите декори. Хорът потъва в тъмнина. С тракане на високи токчета от дъното се задава Пълнолуна.

Пълнолуна:

Хелена!

Хелена:

Пълнолуна!

Свинко:

Опа!

Наистина бил конски тропот.

Пълнолуна:

Я, Свинко. Да не сме в Биг Брадър?

Свинко:

В Биг Брадър не, ми в твойта мадър.

С кокили тръгнала в гората...

Хелена:

Какво те води на браздата?

Пълнолуна:

Разхождам се по пълнолуние...

Свинко:

И по кокили. Пълнолудие...

Пълнолуна:

... да пея самодивски песни.

Свинко (запушва си ушите):

Дочуване, уши! Сега ще вресне!

Пълнолуна (пее):

Я кажи ми, зайченце ле бяло,

като Свинко ли си озверяло?

Иде ли ти в близката горица

с голи лапки да душиш дечица?

(Катери се по стълбата, изправя се отгоре, продължава да пее.)

Аз съм Свинко, ида от горица,

да ви цапардосам с цепеница.

Залегнете по корем, дечица,

да ви върже Свинко с тази жица.

Хелена:

Ха стой така – прави се, че прескачаш.

Свинко (*бутва стълбата през оградата*):

Бе я не се прави, направо скачай!

Хелена:

Заснех го! Идеален кадър!

Пълнолуна (*пада на четири крака и се заплита в оградата*):

Нападнаха ме! Гледаш ли, Биг Брадър?

Свинко:

Ще я завържа с шилешка опашка...

Хелена:

Завързвай, снимам! Завържи юнашки,
та да покажем как един достоен,
безстрашен мъж... лови врага безброен...
съвсем сам... невъоръжен...!

Свинко:

Па аз въоръжен съм... Със ръжен.
Требе да я цапна по главата,
друг път да си търси с друг белята.

Пълнолуна:

Олеле, Биг Брадър...

Свинко:

Цап!

Сега да я закопам в някой трап...

Хелена:

Няма нужда, нищо не копай.
Лентата ми свърши. Клапа! Край.
Филмът стана на ниво световно!
Пред комисия международна
ще покажем с цели благородни
как правителството ни безродно
харчи и краде пари народни!

Свинко:

А аз какво сега?

Хелена:

Ти тръгваш с мен.
Когато филмът бъде проявен
и прожектиран в парламента,
за да не кажат, че е мента,
тук-там с ретуш, тук-там с монтаж,
ще те представим като страж,
свидетел, очевидец наш,
мира ни пазещ от нечисти
престъпници и терористи.

Зарязват стълбата и си тръгват.

Четвърта сцена

Персона 1, Персона 2, Персона 3, Хелена, Гарсон

Разсъмване. От ляво влизат Персони 1, 2 и 3, след тях Гарсон, който се прокрадва, прикрива и слухти.

Персона 1:

Ще сложим монумента тука.

Персона 3:

Пък ако някой враг почука
неканен на вратите наши,
да се опули и да се уплаши.

Персона 2:

Ще го въздвигнем да виси
над границите ваши вси
като двуглав орел по потник
и парашутест безпилотник,
безродни бежанци да страши
и пази задниците ваши.

Персона 1:

Я гледай – труп! Завързан и по прашки...

Персона 2:

Завързан?

Персона 3:

С шилешки опашки.
Таман. Вграден във постаментата,
ще придаде на монумента
в духа на възрожденската традиция
солидна историческа позиция.

Пълнолуна (свестява се и се размърдва):

Биг Брадър, помощ! Трепят ме! Полиция!

Персона 2:

Трупът воскресе! Православно чудо!

Виж, неразумен юроде и юдо!

Коленичи, кръсти ся и моли ся!

(Персона 1, 2 и 3 коленичат и се кръстят.)

Пълнолуна (оглежда се):

Възкръснах...! Тези пък какви са?

Гарсон (мърмори и записва):

Какви, какви... кога ракия пихте,

бакшиш не дадохте, не си платихте...

Ще ви напиша сметката сега, ох леле,

га шиле ядохте, и то –

със зеле!

ИНТЕРМЕДИЯ

Хор, Родина, Личност, Гарсон

Декорите от първо действие. Гарсонът седи на една от трите маси пред чиния с неизвестно съдържание, бодее с вилницата из нея и внимателно оглежда набоденото, преди да го близне и бързо да го върне обратно. Хорът роптае с все по-висок глас. Личността излиза на балкона с Родина, двамата танцуват кючек на фона на европейския химн.

Хор:

Кой се пули от балкона
с нова някаква кокона?
Кой с въпросната кокона
друса танци на балкона?
Кой, свалил си панталона,
се такова със закона
и с въпросната кокона,
слязла право от пилоната?
Кой? Кой? Кой?
Той! Той! Той!

Сочат към балкона.

Родина (*подрусква се и хвърля гюбеци в пълен разбой с музиката*):

Ма виж ги само – толкова са мили!
Така се радват и размахват вили...
Народът те обича, вожде мой!

Личност:

Обича, трънки.

Родина:

Вика: „Той! Той! Той!“

Личност (*обляга се на парапета и си пали цигара*):

Отечество любезно,
така си ми полезно,
когато шумолиш
и лозунги крещиш
отдолу под балкона:
„Ко-ко-ко-кой ми взе закона...“
Кокошките, петелът
и свинките на село,
преди да ги заколят,
и те така се молят
за семки и помя,
затънали до шия
във кал и изпражнения —
и граждански движения.

Родина:

Не са ли мила гледка?

Личност:

Не са. Живеят в клетка.
Очакват съжаление.
Очакват обяснение.
Очакват извинение.
Е, няма да дочакат!
И вместо да ми крискат,
да квакат и да блеят,

да си направят сметка:
родили са се в клетка,
във клетка ще живеят
и ще умрат във клетка.
За мен е без съмнение –
ТЕ НЯМАТ ИЗВИНЕНИЕ.

Родина:

Приказваш като учен!

Личност:

Научен съм отлично
да мисля като сложна
и еластична личност.

Родина:

И толкова си умен!

Личност:

Не просто умен. Гумен...

Родина:

Я виж! Какво човече!
Със келнерско елече.
Седи си и си папка,
доволно като ряпка!

Личност:

Родино моя, той е прост служител –
доносник, подслушвач и доложител.
Гарсон! Обяда зарежи!
Бегом при мене! Доложи!

Гарсон:

Стани, легни, бегом, падни...

Какво им става тия дни
на личностите от балкона?

Май нещо им се клати трона?

(Помъква се към тях.)

Добре де, идвам. Ето ме. Кво става?

Танцувате, народът мре... Забава?

Родина:

Човечето приказва!

Личност:

Кажи, човече мазно –

какво целят онези

коварни главорези?

Родина:

Човечето се плези!

Гарсон:

Облизвам се, госпожа...

Родина:

Госпожица. Родина.

А също – Мис Родина!

Гарсон:

Е... не е невъзможно.

А за коя година?

Родина:

За тази, за предишната...

Личност:

И догодишната!
Сега – по същество.
Импийчмънт ли ми готвят?

Гарсон:

А, въобще не готвят.
Те само консумират.
Кой разбира, тук се спира
да пийне разрежена бира
и да похапне... вещество...

Личност:

Ти слушаш ли какво те питам!

Гарсон:

Подслушвам, де. Докладвам сбито:
По тъмна доба тази сутрин
гореподслушаните мутри
се срещнаха троица
с известна фолк-певица.
Подмолно и зловещо
крояха с нея нещо:
запалиха ѝ свещи,
на колене стояха
и кръстеха се даже.
Щом питате, ще кажа –
импийчмънт ви крояха.

Личност:

Сега пък фолк-певица.
От дясната левица?
От лявата десница?

Приказвай бе, маймуно!

Гарсон (*запътва се към масата*):

Ми неква Пълнолуна...

Личност:

А! Пълнолуна празноглава.

Небе, небе! Това не е държава –

а пошла сбирщина катили!

Пиески! Постановки! Водевили!

Поп-фолк, хип-хоп и макарена!

Гарсон (*сяда, бодее с вилицата и предпазливо разглежда набоденото*):

Светът е театрална сцена –

и всички в нея сме дебили.

Родина:

Виж! Виж! Човечето се дзвери!

Личност:

Пфу! Мътните те взели.

Какво пак дъвчеш там?

Гарсон (*забожда нос в чинията*):

Кой, аз ли? Шиле ям.

Със зеле...

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

Първа сцена

Хор, Персона 1, Персона 3, Персона 2, Пълнолуна

Същите декори. Хорът изнася поредното си соло. Трите персони внасят стълбата и качват Пълнолуна на нея.

Хор:

Кой, коя, кое най-сетне
ще се прежали и ще се запретне
да ни нахрани, облече,
след себе си да увлече?
Кой, коя, кое, какво,
как, кога, къде, защо?
Ей, побъркахме се вече
да те чакаме, човече!
Време е да се родиш
и да ни повъзкресиш!

Персони 1 и 3:

Сензация! Сензация! Сензация!
Шок! Ужас! Бомба! Възкресация!
Ликуй, народе! Чуйте всички!
Кръстете се, паднете ничком!
Блага вест Биг Бладър снесе!
Пълнолуна ви възкресе!

Хор (скандира):

Пъл-но-лу-на – пре-зи-дент!

Персона 2:

Интересен прецедент.
Пробвахме се с дисидент,
после с някакъв юрист –
адвокатин очилат,
речовит човек, зъбат –
после с наш си комунист,
а след него със военен...
Дали пък вече не е време
да заменим и тази личност
с каквото имаме в наличност?
Да пробваме сега светица
и православна мученица?
Пълнолуна преподобна.
Празноглава – но удобна.
Друго и не заслужава
скапаната ви държава...
Индианци и прасета –
ето ви спасител.

Хор:

Ето!

Пълнолуна:

Биг Брадър, що си в небесата!
Подкрепи и мен краката,
че се клати тази стълба!

Втора сцена

**Хелена, Персона 2, Персона 1, Персона 3,
Пълнолуна, Свинко**

Същите декори. Хорът се скрива. Влизат Хелена и Свинко.

Хелена:

Ще те подкрепи на върба.
Ей, хора! Казвам ви наистина –
това е заговор, измама,
инсинуация, неистина!

Персона 2:

Предречено от Нострадамус,
от Паганè и Вострамамус,
от баба Ванга, баба Яга,
Али Баба и баба Жаба –
ще дойде православна баба,
да пеете ще ви възпита
в поп-фолк неравноделен ритъм.

Хелена (към публиката):

Ха! С токчета ще ви нарита!
(Обръща се към Персона 2.)
Какъв сте вие, господине?

Персона 2:

Ой, цветът калина!

Персона 1 и 3:

Иху-ху, дружина!

Пълнолуна (пее и маха с ръчички):

Стани, нине-господине...
(Съзира Свинко.)
Опа! Бягайте крачета!

Иде Свинко със ръжена!

Свинко:

Гледай ти. Нелепа Брена!

Персона 3:

Я, наш Свинко.

Свинко:

Строй се, чета!

Пълнолуна (*скача от стълбата*):

Озаптете го, момчета!

Персона 2:

Свинска мордо, озапти ся.

Пълнолуно, възправи ся!

Вий, неблагодарно племе,

Маркс и Енгелс да ви вземе,

все ви учим, възвишаваме,

тричаме, освобождаваме.

Не разбирате от слово,

а от шашка и олово.

Хелена:

Братско слово ли дочувам?

Равнис! Мирно! Рапортувам!

(*Козирува.*)

Днеска в нашата родина

спипахме една гадина

как прескача вероломно

границите ни народни.

Филм документален снемме

и с гърдите си възпрехме
наглата коварна твар...

Пълнолуна (*пее и танцува*):

Аз съм мъничко човече,
на децата мил другар.
Имам шарено елече!
Лека нощ, деца! Лека нощ, деца!

Свинко (*припява*):

Днес съм хапнал – и хапнал съм доста:
палачинки, картофки, яйца.
И повръщам, повръщам от моста.
А под моста играят деца.

Персона 2:

Браво! Я ги погледнете –
имат образ, имат звук.
Липсва само сърп и чук
да им тикнеме в ръцете.

(Персона 1 и Персона 3 услужливо вадят от анцузите си сърп и чук.)

Ха така...

Персона 1:

На монумента
аз ще бъда постаментът!

Персона 2:

И аз!

Хелена:

И аз!

Застават на четири крака, Свинко и Пълнолуна се качват върху тях и застиват в поза „работник и колхозница“.

Персона 1, Персона 3 и Хелена:

Ей тва е!

Пълнолуна:

С две липи отпред!

Персона 2:

Не с две липи. С брези! Отвред:
ей тва е монументът, значи.

Персона 1, Персона 3 и Хелена:

Тъй верно!

Персона 2:

Тръгвам по задачи.
Човек не бива да се мае,
а да върви да съгласува...

Хелена:

Свободно! Мирно! Козирувай!

Персона 1 и Персона 3 козируват, както са на четири крака.

Пълнолуна (размахва червен кръг с надпис „18“):

Ама на мен ми се пикае...

Свинко:

Аз имам пък голяма нужда.

По принцип съм във вечна дружба
с другаря от СеСеСеРе...
(поема от Пълнолуна червения кръг)
ама на мен ми се сере...

Хелена:

Другари, стига простотии.
Да се държим като светии.
Жив паметник, света постройка
със база, класа и надстройка...
Дай тон за химн! Запей!

Персона 2:

Так точно.
Оставям ви. Но ще се върна срочно.

Напуска сцената. Един през друг останалите запяват химна, макар и нестройно, кой с думи, кой с „на-на-на“.

Трета сцена

Личност, Хелена, Персона 1, Персона 3, Пълнолуна, Свинко

Същите декори. Личност излиза на балкона и смаяно зяпва живия паметник.

Личност:

Какви са тези безобразия?

Хелена:

Ми директива...

Персона 1 и Персона 3:

... от Евразия!

Личност (*протяга ръце към небето*):

Биг Брадър, що ме изостави?

Сред всички бивши соц-държави

една хем твоя е, хем наша.

Прогонваш ме със сърп и чук?

Без мен ще стане пълна каша!

(*Крещи към паметника в изстъпление.*)

Назад! Назад! Назад!

Свинко (*чука по балкона*):

Чук-чук...

Пардон, къде ви е клозета?

Пълнолуна:

Ще прощавате, момчета,

мене много ме е срам,

ама влизам първа там.

Свинко:

Аз също.

Пълнолуна:

Не на мене тия.

Свинко (*вади вестник*):

Я гледай. Нося си хартия.

На тебе също ли да дам?

Не, няма.

Пълнолуна:

Ама аз съм дама!

Свинко:

Ха, дама! Дама? Уруспия!

Двамата прекрочват през балкона и, все тъй спорейки за първото място, връчват сърпа и чука на личността.

Личност:

И ти ли, Свинко, сине мой?

Свинко (оглежда се):

Ми, аз ами. Че кой?

Хелена, Персона 1, Персона 3:

Той! Той!

Свинко и Пълнолуна влизат в президентските покои да търсят тоалетната. Личността стисва сърпа и чука, олюлява се и се свлича на балкона.

Четвърта сцена

Персона 2, Хелена, Персона 1, Персона 3

Същите декори с вечерно осветление. Влиза Персона 2 и застава пред постамента.

Персона 2:

Стани! Разпускам постамент.
Свободно. Де го монумента?

Хелена:

Качиха се при президента,
а той се шашна и се гътна.

Персона 3:

Отскочиха до двете нули –
пък той се гътна и търкули.

Персона 1:

Тя, работата, стана мътна.

Хелена:

Не знам как стана. Не видях.

Персона 3:

А аз не чух.

Персона 1:

А аз пък спях.

Персона 2:

Разбирам. Впрочем, без значение.
Донесох ново назначение:
пак президент ще си избирате.
От много кандидати. Двама.
Подказвам. Нашият е дама,
а другият ви кандидат
ще е за мирис и за цвят.
Надявам се, че ме разбирате.

Демократично, суверенно,
с деветдесет процента вота.

Хелена:

С деветдесет процента?

Персона 2:

Непременно!

Какво пък, мъдрият народ
не бива много да мъдрува.
Нали ви плащаме в зелено.
Внушете му, какво ви струва.
Какво ще кажете, Хелено?

Хелена:

Певица... или идиот?

Персона 2:

Светица или патриот.
Да не объркваме народа:
внимателно да го планираме.
Да седнем, да помедитираме
на водка, чер хайвер и сода.

Настаняват се на маса в кафенето.)

Персона 1 (вади тефтер и старателно си записва):

Не патриот...

Персона 1 (прави същото):

... ами светица.

Хелена:

Аз май ще си поръчам пица.

Осветлението изгасва.

Пета сцена

Гарсон, Хелена, Персона 1, Персона 2, Персона 3

Същите декори. Влиза Гарсон.

Гарсон (*мърмори на себе си*):

Токът спря, а няма свещи...

(*Вижда клиентите на масата.*)

Стига само сте седели –
ще поръчвате ли нещо?

Има шиле, има зеле...

ЕПИЛОГ

**Хор, Пълнолуна, Свинко, Родина, Гарсон, Биг
Брадър**

*Същите декори. На една от масичките се ослушва
Свинко, Гарсон дреме на бара, Родина си прави селфи с ко-
рона на главата, Пълнолуна се поклаща с микрофон на бал-
кона, хорът стои на заден план.*

Хор (споглеждат се и се спобутват):
Тук някой знае ли кого избрахме?

Пълнолуна (танцува и пее с микрофона):
Преборихме се и успяхме!
Пълнолуна – президент!
А за Свинко – два процента!
Грухти и се налива с мента!
Иху-ху и гиди-гиди!

Свинко:
Млък, ма! Да му се не види!

Родина (сяда при Свинко, гушва го и продължава
със селфитата):
Здравей, човеко.
Аз съм Родина.
Тринайсет века
и половина!
Водка да викнеш?
Ти ще ми свикнеш
с впитите прашки
и със просташки

впитите нрави...
Мои сестри,
европейски държави!
Кой ме скрои,
кой ме направи,
на силиконова крава?
Аз съм Родина.
Тринайсет века
и половина!
Нали, човеко?

Свинко:

Какво врещиш. Приказвай просто.
Инкогнито съм тук, на гости.
Отбих се пътьом – тен да хвана.

Родина:

Не си ми първата Лахана,
не си ми първият свинар!
Човеко, я стани ми цар!

Свинко:

А, не. Република сме, значи.
Парламентарна е, така че
върви се снимай с парламента,
позирай горе с президента,
а мен ме остави на мира.
Турист съм, тук за малко спирам.
Гарсон, сервираме ли бира?

Гарсон:

Сервираме по принцип всичко.
В саханче, в гювече, в торбичка?

Свинко:

Във чаша, бе. Какви ги плещиш?

Гарсон:

Студена ли, или гореща?

Свинко:

Как не, гореща ще я пия!

Ти луд ли си?

Гарсон:

Ми да. А ви е?

Напълно луд съм и сервирам

какво ли не. Но нямам бира.

Предлагам ви жираф с пълнеж,

препечен пор и таралеж,

варен на шиш...

Свинко (*скача и хуква да бяга*):

Беж, Свинко! Беж!

Гарсон (*вика след него*):

... десерт от чесън! С авокадо!

Биг Брадър:

Съквартиранти, говори Биг Брадър.

Свинко наруши правилата и се кани да прескочи оградъра.

Така де, оградата.

Съквартиранти,

Свинко има една минута да се върне в къщата,

иначе ще бъде застрелян.

Всички съквартиранти са наказани да си сложат

палячовски носове, да носят тиранти
и да ядат през цялото останало време
шиле със зеле...

Хорът избухва в аплодисменти. Завеса.

КРАЙ

ТУПАХОТ

ТУРАНДОТ

*Комедия дел арте в шест действия, пролог и епilog
по фабула на Карло Гоци*

© Автор: Константин Лаков, 2007 г.

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

Турандот, китайска принцеса, дъщеря на Алтум

Алтум, император на Китай, баща на Турандот

Калаф, принц

Барах, слуга на Калаф

Панталоне, главен китайски мандарин

Труфалдино, слуга на Турандот

Скарина, съдържателка на публичен дом, същата –
секретарка на Панталоне

Адела, сервитьорка в бара на Скарина

ПРОЛОГ

Труфалдино

Хулиганско подсвиркване. Труфалдино излиза пред завесата.

Труфалдино (към публиката):
Любезни дами, господа и други!
Щастлив съм, че на вашите услуги
съм днес и ми се пада чест
да ви зарадвам с тази вест:
пиесата е за жени и вино,
любов, коварство, секс и кръв...
наричайте ме Труфалдино,
поет с китара, светски лъв,
мошеник и слуга придворен
на хубавата Турандот,
принцеса, чийто млад живот
пред погледа ви благосклонен
ще протече трагикомично
и ще завърши неприлично.
Защо, ще видите сами,
започваме... Едно, две, три!
Ти, бабке – там, на осми ред, –
ела да хъркаш най-отпред,
а ти пък, дето ми се мусиш,
да, ти – със клепналите уши, –
не се прави на уникат,
а здраво се пази отзад,
че тукашното гей-движение
към теб май има предложение...
Изплюйте дъвките, момчета,

и в знак на почит към поета,
написал тази драма в рими
за шепа сребърни сантими,
на Карло Гоци кръвен брат
и на Пучини братовчед,
на Вебер внук, на Шилер зет,
художник, музикант, поет,
любим приятел на децата
и лично мой добър познат,
(дължи ми трийсет франка в злато)
за този мъж – лъжец брадат –
аплодисменти до откат!

Аплодисменти. Изтрецява гръмотевица.

Глас откъм кулисите:

Нали ти казах – като ми платят хонорара...

Труфалдино (към кулисите):

Да, бе. От две години го слушам.

*Аплодисментите затихват. Музика. Завесата се
разтваря.*

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Калаф, Барах, Скарина

Улица в Пекин. Калаф и Барах пред къща с червен фенер.

Калаф:

Представа нямам и не знам
защо съм тук, отчаян, сам...
Защо съм тук? А не ей там?

Барах:

Тиририрам-тиририрам...

Калаф:

Барах, млъкни, ако обичаш.
Това на нищо не прилича?
Да – помня! Снощи бях на щур
купон...

Барах:

Три бири с четири коняка.
Натровихте се много яко.

Калаф:

И хоп! – свестявам се сега
с омекнала, уви, глава,
с брада тридневна, в Сингапур...

Барах:

В Пекин сме, струва ми се, княже.
И, впрочем, може да се каже –

в напълно подходящ квартал.
Боя се, хванахте си гадже
в един съмнителен локал,
а аз, какъвто съм нахал,
се обзаведох с въшки даже.

Скарина се появява на прозореца на къщата с фенера.

Скарина:

Ни-хао! На китайски – "здрасти".
Кой вдига врява в тези храсти?

Калаф:

Одеве спомена за гадже?

Барах:

От женски пол е. (Аз да кажа...)

Калаф:

Шегите ти на гладно сутрин
и посинялата ти мутра
ми идват малко много, драги.

Скарина:

Князе, шогун, туранаги!
Направила съм ви закуска,
това при махмурлук отпуска...

Барах:

Госпожице, добра идея!

Калаф:

Добре, да се качим при нея.
Макар едва да влача крак,
бих цапнал чашка-две коняк.

Скарина се скрива.

Барах:

Я гледай – януарски брой...

Калаф:

... на сингапурския "Плейбой".

Барах:

Пекинския...

Калаф:

... Така де. Виж!
На снимката – страхотна дама...

Барах:

... по бледорозова пижама...

Калаф:

Чети! Какво се двоумиш?

Барах:

Бях чул за нея нещо странно...

Калаф:

Чети! Започвай незабавно!

Барах:

Чета: "Принцеса Турандот
чрез рубриката "Запознанства"
си търси мъж за доживот,
ако с късмет или нахалство
попълни този кратък тест
на страница шейсет и шест
и после в запечатан плик
го прати на адрес..."

Калаф и Барах (*споглеждат се, в един глас*):

Умни-и-ик!!!

Барах:

"... с реално име или с nick..."

Калаф:

По дяволите! Дай ми теста!

Барах:

Момент. "Богатата невеста
е щерка на султан Алтум,
велик китайски император,
готов да те удави в злато,
ако ти стигне капка ум
поставените тук задачи
да ги решиш за шест. Обаче..."
По-долу – в текст със дребен шрифт,
и не особено четлив –

Калаф:

Какво?

Барах:

... КАКВО-О?!!!

Калаф:

Какво, бе?

Барах:

Княже! Тука пише,
че ако някой се разпише
под теста, недобре решен,
ще бъде от хирург... СКОПЕН!

Калаф:

Я стига! Ама изненади!
Да знаеш, още ми се гади
от снощния кубински ром...
Да влезем в този скверен дом,
да пийнем и да си помислим...

Барах:

Не знам за вас, но аз се вкиснах.

Калаф:

Приятелю Барах! Кураж!
Откакто служа като паж
инкогнито при разни дами,
съм слушал всякакви закани.
Веднъж една, ужасно серт,
ми пхна в скромния десерт
от ревност и от злоба, плъх,
сърдит, озъбен, с кофти дъх...
Как мислиш? Без да го разгледам,
с два пръста бръкнах в сладоледа

и хладнокръвно го извадих...

Докато си говорят, влизат в къщата и думите им заглъхват.

Скарина се появява на прозореца, поглежда надолу.

Скарина:

Мъже! Защо ли все се бавят?

Човек пере ги и ги глади,

спи с тях и готви, и ги гледа...

Я, плъх! Брей! Цопна в сладоледа...

Скарина се скрива. Край на първо действие.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Труфалдино, Панталоне, Алтум, Турандот

Зала в двореца на китайския император. Панталоне, заел почетното място на банкетната маса пред трона. От двете му страни седят ухилени картонени мандарини, по време на репликите си на запис се поклащат наляво-надясно.

Нежна китайска музика.

Мандарините:

Служим-служим на нашата мила родина!

Панталоне:

В нейно име ядем като змей. За дузина!

Мандарините:

Служим-служим на нашата мила родина!

Панталоне:

В нейно име ни вози шофьор. В лимузина!

Мандарините:

Служим-служим на нашата мила родина!

Панталоне:

В нейно име във памперс пърдим. От коприна!

Мандарините:

Служим-служим на нашата мила родина!

Панталоне:

В нейно име – на екс!

Отпива, мръщи се.

Панталоне:

Що за вино?!

Мандарините:

Служим-служим на нашата мила родина!

Панталоне:

Що за тъпи шеги по обяд? Труфалдино!

Труфалдино влиза и се покланя.

Труфалдино:

Служа-служи... На вашата мила родина!

Панталоне:

Служиш, трънки. Момче! Що за вино?

Труфалдино:

От ориз. Роден, чист. Китайвански.

Панталоне:

Китай... кво?

Труфалдино:

Китайвански.

Китайски отчасти. Отчасти – тайвански.

Цвеклото е от родно потекло...

Панталоне:

Цвекло?!

Труфалдино:

Цвекло...

Панталоне:

Помислих си, че полудявам... Синьо?

Труфалдино:

Служа-служи. Поръчахте вино...

Мандарините:

Служим-служим на нашата мила родина!

Панталоне:

Зимно време на нашата мила родина
служим-служим с червено кианти...

Труфалдино:

Да? Познавам едни трафиканти.
Внасят истинско, родно кианти,
без акциз – франко тук, за Китай.
Произведено май... в Парагвай.

Панталоне:

Пресвети Буда! Зарежи.
Налей си чашка...

Труфалдино:

Н-не!

Панталоне:

Кажи,
ти обработи ли писмата,
Скарина дето ти препрати?

Труфалдино:

Да!

Панталоне:

Горе-долу?

Труфалдино:

Тук и там...

Панталоне:

И кво?

Труфалдино:

И кво ли? Ми не знам...
Със първия въпрос един,
хм... анонимен господин
се справя засега блестящо...

Панталоне:

И кво?

Труфалдино:

Направо за сърцето хваща...

Панталоне:

Сърце ли?

Труфалдино:

Да, бе, тук отляво...

Панталоне:

Не ме поднасяй, празна главо,
на младини и аз го имах,
и много присърце го взимах...

Труфалдино:

Не се съмнявам, господарю...

Панталоне:

И аз. Понякога...

Два-три такта от "Марсилезата". Панталоне се унася в спомени.

Труфалдино:

Другарю?

Панталоне (стряска се):

Другарю ли? За теб съм господ!

Труфалдино:

Да, господи!

Панталоне:

Не господ. "Боже!"

Труфалдино:

Да, боже? (Смахнати велможи...)

Панталоне:

Ние имаме нова, модерна доктрина...

Мандарините:

Служим-служим на нашата мила родина!

Панталоне:

“Боже” – може. Кажи, Труфалдино...

Труфалдино:

Да? Наздраве. Не, аз... ще шофирам.

Панталоне:

Гълтай-гълтай. Щом служиш и служиш....

Труфалдино:

Служа-служи. Наздраве.

Панталоне:

Кажи де!

Труфалдино:

Пфу... Въпросът гласи, я да видим –
да, ето...

*Алтум влиза в залата. Никой не му обръща
внимание.*

Алтум:

Дано ме порази небето!

Труфалдино (чете):

“Любезни господа и дами...”

Алтум:

И нека царството китайско...

Панталоне:

Истории и мелодрами...

Алтум:

... со все стената да се срине...

Труфалдино (чете):

“Любезни господа и дами...”

Алтум:

... и стръвни въшки да завъди!

Панталоне (към Алтум):

Млъкни! Не чувам нито дума?

Алтум:

Народен съд да ме осъди!

Труфалдино (чете):

“Любезни господа и дами...”

Алтум:

И после да ме тръшне чума!

Мандарините:

Служим-служим...

Панталоне (към мандарините):

Млъкнете бе, хипопотами.

Мандарините:

... на нашата мила родина!

Алтум:

Да пукна, че да се спомина!

Тръшва се на трона и млъква.

Труфалдино (чете):

“Любезни господа и дами...”

Турандот влиза в залата. Всички млъкват.

Турандот:

Млъкнете, драги Труфалдино.

Млъкнете, драги мандарини.

И вие, драги Панталоне.

Спи, императоре, на трона!

Мъртвешки сън заспете всички!

Над прокълнатия Китай –

над този чер подземен рай –

да падне тишина! Тревичка

да не помръдне, нито птичка

да не прошепне тиха песен!

Над царството ни – сива есен

да падне! А след нея – зима,

студена, зла... за сто години!

Навъсено от гняв, небето

гръм да стовари!

От небето се стоварва гръм.

Труфалдино:

Ето!

Панталоне и мандарините:

Ето!

Алтум (дремейки):

Ето...

Турандот:

Млъкнете!

Труфалдино:

Аз тъкмо... резултатите от теста...

Панталоне:

На страница шейсет и шеста...

*Светкавица, последвана от гръм. Алтум се сепва,
размърдва се на трона.*

Алтум:

Дано ме порази небето!

Труфалдино:

Аз тъкмо... тука...

Турандот:

Този тест

да се изхвърли на боклука!

Труфалдино:

Недей, принцесо. Десет принца

скопихме ей така, от скука
и ги изгонихме...

Турандот:
На слука!

Алтум:
Народен съд да ме осъди!

Труфалдино (успокоително):
Спи... няма, няма... гъди-гъди.

Алтум:
И да загина от ангина!

Панталоне (към Алтум):
Млък!

Мандарините:
Служим. На нашата мила родина!

Турандот:
Да млъкнат всички! Що за врява?
Не принцове, ами кастрати
на власт са в нашата държава!

Труфалдино (успокоително):
Принцесо!

Алтум:
Щерката на тати!

Турандот:

Не! Никой тук не заслужава
ни мен – принцеса Турандот, –
ни бащиния ми имот!
Скопете всички! Стража! Стража!

Труфалдино:

Принцесо, може ли да кажа...

Турандот:

Какво?

Панталоне:

В двореца няма стража...

Турандот и Алтум (в един глас):

Защо?

Труфалдино (успокоително):

Ми... данъци, осигуровки,
кастрации и застраховки...
и вместо да ни съди в Хага
народът взе, че се разбяга...

Панталоне:

А стражата, и тя. Поврага.

Алтум:

И нека царството китайско
со все стената да се срине!
И славата му да отмине!

Труфалдино:

Откак на изборите майски
избрахме тези мандарини...

Мандарините:

Служим-служим. На нашата мила родина!

Труфалдино:

Китай се сплу и се спомина...

Алтум:

И стръвни въшки да го погнат!

Турандот:

Китай не може... Сериозно?

Алтум:

И нека го изръфа плъх –
сърдит, озъбен, с кофти дъх!

Панталоне:

Е, не. Но все пак е възможно.
Ако не вземем крути мерки...

Алтум:

... и не омъжим своята щерка...

Труфалдино:

... любимата ни Турандот...

Панталоне:

... за някой щедър идиот,
домъкнал се дотук от странство

в ужасен пристъп на пиянство.

Турандот (*ужасена*):

Идиот?

Труфалдино:

Принцесо мила...

Алтум:

Турандот...

Панталоне:

Е, да. Безспорно, идиот.

Дали китаец или негър,

достатъчно е да е щедър –

да инвестира без задръжки

в китайската хазна по мъжки!

Турандот припада. Панталоне свива рамене, посяга към масата и подскача.

Панталоне:

Я, плъх! Във купата с хайвера!

Нахално гледа! И вечеря!

Да се скопи готвачът! Стража!

Труфалдино:

Готвача го скопихте вчера,

а стражата ви, как да кажа...

Панталоне (*бесен*):

За стражата го знам! Дай теста!

Труфалдино (чете):

“Любезни господа и дами,
да ви кастрират не е драма!
Ако решите умно теста,
един от вас и даже двама
за хубавата ни невеста...”

Турандот се надига и пак припада. Осветлението намалява до пълна тъмнина. Гласът на Труфалдино заглъхва. Край на второ действие.

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

Калаф, Барах, Скарина, Адела

Публичен дом в Пекин. Вечер. Калаф и Скарина ухилени на бара, Барах отделно, замислен.

Скарина (чете):

“Любезни господа и дами,
да ви кастрират не е драма!
Ако решите умно теста,
един от вас и даже двама
за хубавата ни невеста
ще могат да се състезават...”

Барах:

“Да ви кастрират не е драма!”

Калаф:

Приятелю Барах! Ти псуваш?
И то – в компания на дама?

Барах:

Да. Прав сте. То не си и струва.
От думи полза вече няма.

Скарина (чете):

“... на търг ще могат да наддават,
а ако спорът продължава –
в почтения китайски съд
на правовата ни държава –
да си се съдят, ако щат,
докато свърши се светът,

а после могат и във Хага
да бягат и да вдигат врява...”

Барах:

А могат също, ако щат,
и пола си да променят
по евтин хирургичен път...

Калаф:

Барах... ти имаш фикс-идея.

Барах:

Да плача – или да се смея?
Е? Тестът вече е изпратен –
подписан и с адрес обратен...

Калаф (*със задоволство*):

Подписан е!

Барах (*съкрушено*):

С nick-name... “Барах”.

Калаф:

Да! Вече си прочут!

Скарина:

Ах!

Барах:

Ах...

Калаф:

Нагоре нос! Гърди напред!

Бъди играч! Бъди поет!
Бъди, ако е нужно...

Барах:
... луд?

Калаф:
Стани богат! Стани Биг Брат!
Естествено се дръж бе, мен!
Ако не можеш – гледай мен!

Барах:
Да гледам? Тръпки ме побиват.
Стани скопен?

Калаф:
Хей, хей! ...Скарина?
Пфу... пфу. Момиче! Що за вино?

Скарина:
От ориз. Роден, чист. Китайвански.

Калаф:
Китай... кво?

Скарина:
Китайвански.
Китайски отчасти. Отчасти – тайвански.

Калаф:
Помислих си, че полудявам... Синьо?

Скарина:

Червено, синьо... абе – вино.

Цвеклото е от родно потекло...

Калаф:

Цвекло?!

Скарина:

Цвекло...

Влиза Адела със ситна церемониална стъпка. Държи поднос.

Адела:

Ни-хао! На китайски – “здрасти”.

Поръчайте китайски пасти?

Барах:

Аз – не.

Калаф:

Аз – да! Да-да! Благодаря!

Насам, госпожице прекрасна!

Скарина:

Не е госпожица, не е прекрасна!

Яж пастите, че ще те прасна!

Барах:

О, да! Госпожица прекрасна...

А в перспектива аз – евнух!

Адела:

Случайно, струва ми се, чух...
защо евнух? Какъв евнух?

Барах:

Не е случайно... Де да беше!
Посред пиянски сън – кошмар...
Венецианство на лихвар...
Фантазия на зъл хирург...

Адела:

Измислица на драматург...?

Барах:

Едва ли... Всъщност – знам ли? Стига!
От темата ми се повдига...

Адела:

Да, виждам. Доста се повдига...

Барах (*поглежда учуден*):

Все още? Да бе?! И намига!

Адела:

Е... има още хляб у вас –
не сте евнух, не сте. На бас?

Барах:

А вие, скъпа...

Адела (*покланя се*):

Аделина.

Барах:

Адела... Казвам се Барах,
До днеска мъж, от утре – прах,
в нозете ви смирено паднал...

Скарина:

Педал?

Адела:

Не, не!

Барах:

Не бих посмял...

Калаф:

Ям-ям! Обичам сладолед!

Адела:

Ами – посмейте?

Барах:

Да ...

Адела:

Да! Да!

Калаф:

С банани, ягоди и мед!
Неустоим на вкус и дъх!

Скарина:

Яж-яж...

Калаф:

Въх! Плъх!

Осветлението изгасва рязко. В тъмнината се чуват писъци и ругатни, шум от преобърнати мебели, трясък от счупени чинии. Край на трето действие.

ЧЕТВЪРТО ДЕЙСТВИЕ

Панталоне, Скарина, Труфалдино, Алтум

Зала в двореца на китайския император. Панталоне размахва сп. "Плейбой" и диктува с гъгнев глас на Скарина, която трака с два пръста на пишеща машина.

Панталоне:

Алтум, китайски император,
удостоява принц Барах –
пиши... разбра ли ме?

Скарина:

Разбрах...

Панталоне:

... със изключителната чест

Скарина:

... да се яви на дворцов тест.

Панталоне:

... Барах – записвай – да представи
... в присъствието на кастратор...

Скарина:

... Барах – записвам – да представи...

Панталоне:

... работна виза за Пекин,

Скарина:

... кръщелно, диплом, тест за СПИН,

Панталоне:

... бележка от специалисти,

Скарина:

... че няма въшки, нито глисти,

Панталоне:

... за целомъдрие тапия,

Скарина:

... издадена му от съдия,

Панталоне:

... и заверена от брантия,

Скарина:

... свидетелство от висш евнух,

Панталоне:

... че досега не е кастриран,

Скарина:

... и данъчно от общината,

Панталоне:

... за предплатени: данък смет,

Скарина:

... и данък общ, и данък пътен...

Панталоне:

... и онзи данък, нов и мътен,

Скарина:

... как беше,

Панталоне:

... че отзад-напред...

Скарина и Панталоне (*весело, в един глас*):

... по принцип се върти земята!

Панталоне:

... и, както напоследък чух,

Скарина:

... добавен данък дишан въздух,

Панталоне:

... и данък за издишан въздух,

Скарина и Панталоне (*още по-весело, в един глас*):

... и данък върху този данък!

Скарина:

Дали пък не попрекалихме?

Да не удариме на камък?

Панталоне:

Ах, летете ескадрони!

В устрема ви милиони

в моя джоб са призовани!

Тручай данък върху данък –

как без данъците бихме...

Скарина и Панталоне:

... пили, яли и тлъстяли?

Панталоне:

И към светлото ни Утре
с тези наши грозни мутри
в този преход героичен,

Скарина:

...саможертвен и епичен –

Панталоне:

... как пък бихме оцеляли?

Скарина и Панталоне:

Трупай данък върху данък!

Скарина:

За водата – че се лее!

Панталоне:

И за слънцето – че грее!

Скарина:

Данък – върху хляба чер!

Панталоне:

И за черния хайвер!

Скарина:

За двореца ни във Банско!

Панталоне:

И за синьото шампанско!
Труфалдино!

Труфалдино дотичва запъхтян.

Панталоне (към Труфалдино):

Китайванско!

Труфалдино:

Служа-служи!

Скарина:

Във златната кана!

Панталоне:

Занеси после тази покана
в ЖК “Плъши квартал”.
Блок шейсети...

Скарина:

... за бардак номер шест.
Някой беден абдал
е решил кандидатския тест.

Труфалдино:

И е дал имена и адрес?

Скарина:

Предпочел псевдоним – “принц Барах”.

Панталоне:

Намери го. Разбра ли?

Труфалдино:

Разбрах.

Труфалдино взима поканата и напуска сцената.

Скарина и Панталоне:

Да вдигнем чаши, друже мой!

Зелда:

За принца, който да е той...

Панталоне:

... до днеска мъж, Барах-Марах,

Скарина:

... от утре – беден паж и прах,

Скарина и Панталоне:

... в нозете ни смирено паднал!

Вдигат на здравица и се отдалечават към дъното на сцената. Влиза Алтум.

Алтум:

Ще стана градинар! Ох, ох. Ще гледам рози!

Панталоне:

Какво, по дяволите, плещи този?

Скарина:

Омръзна ми от тъпите му пози.

Алтум:

Ще ида в манастир! Ох, ох. И Бог помози!

Панталоне:

Да го напъхаме в чувал – и точка!

А после – с месец-два отсрочка -
ще обявим народен вот...

Скарина:

... чрез който мъдрият народ
да каже тежката си дума –

Панталоне и Скарина:

Китай – република!

Панталоне:

Аз – президент!

Алтум:

Дано ме гътне черна чума!

Скарина:

Млъкни бе! Смотан претендент!

Алтум:

Ох. Да не бях се раждал!

Ох. Да не бях живял!

Панталоне:

Да го разкараме, че ми досажда.

Скарина! Донеси чувал!

Скарина и Панталоне нахлузват чувала върху Алтум, който издава отвътре глухи звуци, и го отнасят зад един параван. Край на четвърто действие.

ИНТЕРМЕДИЯ

Панталоне, Скарина

Същата сцена. Панталоне и Скарина скрити зад паравана. Сцената е тъмна, само параванът е осветен. Над него изскачат един след друг четири плъха.

Първи плъх:

Аз съм Плъх в лятна нощ!

Втори плъх:

Аз съм Хамстер, принц Датски!

Трети плъх:

Аз съм Плъх-талибан.

Първи плъх:

А?

Втори плъх:

От операция “Буря”.

Трети плъх:

На Шекспир.

Здрависват се и се втрещават в Четвърти плъх, който мълчи.

Първи плъх:

Е?

Втори плъх:

Е?

Трети плъх:

Къв си ти бе.

Четвърти плъх:

Аз... май съм от друга пиеса...

Първи плъх:

Тц. Няма друга пиеса.

Четвърти плъх:

Е... тогава съм... Мики Маус, например.

Втори плъх:

Тц. Не си Мики Маус.

Четвърти плъх:

А кой съм тогава?

Трети плъх:

Хенрих-с-Косми си ти...

Тц. Кой те знае...

Обръщат се към публиката.

Първи плъх:

Я гледай ти.

Втори плъх:

Зрители.

Трети плъх:

И слушатели.

Първи, Втори и Трети плъх:

Ей това им е грешката!

Четвърти плъх:

Защо?

Първи плъх:

Щото трябваше да са обонятели.

Втори плъх:

Осезатели.

Трети плъх:

И вкусатели.

Първи плъх:

Ама не са.

Втори плъх:

Тц. Не са.

Трети плъх:

Тц. Твърде тъпи са...

Първи, Втори и Трети плъх:

И не стават за плъхове!

Четвърти плъх:

Че защо трябва да стават за плъхове?

Те са си хора.

Първи, Втори и Трети плъх:

Е точно това им е грешката!

Четвърти плъх:

Пак не разбрах. Каква им е грешката?

Първи плъх:

Ами трябваше да са плъхове...

Втори плъх:

Щото Китай не е за хора...

Трети плъх:

Тц. Не е за хора.

Четвърти плъх (замисля се):

Аз май пак не разбрах...

Първи плъх:

Абе, тоя много е тъп.

Втори плъх:

Тъп е. Не го бива за плъх.

Трети плъх:

Тц. Не го бива.

Първи, Втори и Трети плъх:

Я да го изядем.

Четвърти плъх (в паника):

Плъх съм! Плъх съм!

Първи плъх:

Кой те знае какъв си... Мики Маус.

Втори плъх:

Ами тия тука, дето ни гледат?

Кво гледате бе.

Трети плъх:

Мани ги бе. Да гледат.

Първи, Втори и Трети плъх:

Пфу. Публика.

Нахвърлят се върху Четвърти плъх с ръмжене и го изяждат зад паравана. Край на интермедията.

ПЕТО ДЕЙСТВИЕ

Калаф, Барах, Труфалдино, Турандот, Панталоне

Същата сцена, слабо осветена. Влизат Калаф, Барах и Труфалдино. Калаф си подсвирква френско танго.

Калаф (*хвърля одобрителен поглед наоколо*):

Добре заварили, компания!

Салон за танци? Тánго-мания?

Награбва Труфалдино и го завърта с танцова стъпка.

Труфалдино (*отскубва се*):

Пардон, не ставайте нахален...

Все пак, това е тронна зала.

Барах (*подушва въздуха*):

Мирише ми на нещо гадно...

Труфалдино (*свива рамене*):

А... има нещо гнило в Дания.

Барах:

И се усеща чак дотук?

Труфалдино:

Понякога... при влажно време.

Тя, миризмата на боклук...

Калаф:

Аз имам хрема. Мен ми дреме.

Къде е тази Турандот?
Да дойде тук – и да ме вземе!

Труфалдино:
Май принц Барах е... идиот?

Барах:
Не е Барах. Барах съм аз.
Той е Калаф...

Труфалдино:
Калъф?

Барах:
Калаф. А, че е беден идиот,
уви, съгласен съм със вас.

Труфалдино:
Твърдите, че не е Барах?
Неправилно ли ви разбрах?

Барах:
Барах съм аз. В момент зловец –
проклето китайванско вино! –
попълних скапания тест
на страница шейсет и шест,
а той подписа се “Барах”.
Загряхте ли?

Труфалдино:
Да-да... Загрях.
Очаква го повторен тест...
Ако не го реши за шест?

Барах:

На вас разчитам, Труфалдино!
Роднини сме, сторете жест!
Прикрийте ме, ще му суфлирам...

Калаф:

Я гледай? В джоба ми – кюлоти.
Какво си шепнете, Барах?
Разказвате си анекдоти,
а хубавата Турандот
от чакане събира прах...

Труфалдино:

Ще ви помогна. Влезте тук.

Скрива Барах в една ниша. Влизат Панталоне и Турандот. Турандот застава пред трона.

Турандот:

Пфу! Как мирише на боклук!
На развалено и помия!

Панталоне (с безразличие):

От Дания. Там нещо гние.

Турандот:

На трона – вижте! Седнал плъх!
Доволен, тлъст, със кофти дъх!

Вдига плъха за опашката и го връчва на Панталоне. Панталоне го подава невъзмутимо на Труфалдино. Труфалдино се покланя учтиво и на свой ред предлага плъха на

Калаф. Калаф кимва ухилен и хвърля плъха към Барах, който от немай-къде го мушва в джоба си.

Труфалдино (към Турандот):

Представям ви принц Ка... Барах.

Калаф (весело):

От Нагорни Карабах.

Труфалдино (към Калаф):

Млъкнете. Слушайте Барах
и само мърдайте със устни.

Калаф (тупва го по гърба):

Онази там защо се муси?

Труфалдино:

Това е Турандот. Млъкнете.

Турандот:

Принц Карабах?

Труфалдино (към Турандот):

Барах.

Калаф (почесва се):

Кажете.

Труфалдино (към Калаф):

Млъкнете и се поклонете!

Калаф се покланя и прави реверанс. От тук до края на действието си служи само с преиграни жестове и пози

в унисон с думите на Барах.

Турандот:

Това бил, значи, принц Барах,
попълнил теста си изрядно...

Барах (*от нишата*):

Покорен ваш слуга и прах,
обзет от трепет и от страх,
в нозете ви смирено паднал...

Турандот:

Нима? Станете, принц Барах.
От отговора ви разбрах,
че ще си струва да говорим.
Да, остроумен сте, безспорно –
в началото се позасмях,
(това се случва много рядко)
поотегчи ме малко после,
а в края му се позамислих...
Задавам си един въпрос,
съвсем елементарен, прост –
отговорете ми накратко.

Барах:

Госпожо, за това съм тук.

Турандот:

Гответе се – ще ви притисна.
Щом ще ми ставате съпруг...

Барах:

Задайте три – аз съм готов.

Турандот:

Да си представим: казвам “Да!”
и гръмват радостни фанфари.
И всичко тръгва по вода.
Баща ми ви залива в злато,
жена ви е блондинка знойна,
синът ви става император
и плъховете тук спокойни
си палят пури и цигари.
Изобщо – всички са щастливи...

Калаф (*забравил уговорката, във възторг*):

Направо си е смет за сливи!

Труфалдино:

Млъкнете! Що за жалък шут.

Турандот:

За мен се жените по сметка.
Защо ви е? Китай е клетка!
Не виждате – или сте луд?

Барах:

За вас се женя по любов.

Турандот (*раздразнено*):

О, глупости не ми се слушат...

Барах (*свива рамене*):

На мен са ми дошли до гуша.

Турандот:

Любов, любов! Клишета, думи.
Кой вярва в любовта?

Барах:

Напразни глуми.
Изслушах ви – сега млъкнете.
Художник съм – знам някои неща
и златната ви клетка ме разсмива.
Не правя сметки. Няма смет за сливи.
Аз клетка от любов ви обещах!

Турандот:

Аз, аз, аз, аз... Добре! Но кой сте вие?

Барах:

Аз съм Любов, госпожо! Треперете!

Турандот:

Не сте. Приличате ми на глупак.
Но някакси... зад вас... любов се крие?
О кей. Любов? Ще ви попитам пак.

Барах:

Попитайте ме. И на сто езика
ще ви отвърна същото – Любов!

Турандот:

Добре, monsieur. Готов ли сте?

Барах:

Готов.

Турандот:

С несръчни пръсти времето рисува
върху лицето ми портрет на старостта –
и само бог един ме прави пак красива...
Е? Кой е богът, принце? Отгатнете!

Барах:

Художник съм – знам някои неща
и този евтин, временен портрет
как би могъл да ме интересува?

Турандот:

Очаквам отговор от вас,
не празни думи. Говорете!

Барах:

Je suis L'Amour, madame! Tremblez!
От вашия портрет боята сива
ще смъкна – този бог съм аз!
Аз съм Любов, госпожо! Треперете!

Турандот:

Ах-ах. Треперя и се свивам.
Да кажем, че не сте глупак.
Но някак си зад любовта - пак нещо крием?
Дали сте вие? Или тя зад вас?
А може би безброй жени
сте лъгали – така, на бас?

Калаф (*под нос, самодоволно*):

Безброй.

Труфалдино (*шепнеешком*):

Млъкни!

Турандот:

Добре, *signore*. Ще попитам пак.

Любов – любов. Готов ли сте?

Барах:

Готов.

Турандот:

Изгрява луната – покой и печал!

Отиваш си – сбогом! – и хлопва вратата.

Остават нощта, старостта, самотата.

Ти всичко ми взе – а какво си ми дал?

Барах:

Художник съм – с устни рисувам лицето ви –

породното женско лице

сред толкова, толкова други!

Боли ви? Простете. Не жалья сърцето ви!

Турандот:

Художник? Не. Бездарен бояджия,

комуто плащат за баналните услуги.

Художник? Не на мене тия.

Барах:

L'Amore sono io! Tremolate!

Покой и печал ли – кой гледа луната?

Каквото съм взел, това съм ви дал –

бърз поглед, целувка, раздяла

и страшната болка в сърцето!

I am the Love! Ich bin die Liebe! Я Любовь!
Аз съм Любoв, принцесо!

Турандот:
Престанете!!!

*Прегръща Калаф. Светлината се усилва. Панталоне
не зърва нишата, в която се крие Барак.*

Панталоне:
Ха! Кой се крие тук? Май плъх?

Барак (*след серия безпомощни жестове*):
Ъ-Ъ-Ъ...Ъ-Ъ-Ъ... Ъ... ЪХ!

Труфалдино:
Това е беден мой роднина.
Наех го в кухнята, горкия,
да мие мръсните чинии.
Скопец. С разхлопани чивии.

Барак (*мучи и кима с глава*):
Ъ-Ъ-Ъ...Ъ-Ъ-Ъ... Ъ... ЪХ!

Панталоне:
Скопец ли? Не на мене тия!
Я виж бе, тука му стърчи!
Хванете го! Хей! Стража! Стража!

Труфалдино (*към Барак*):
От тук, приятелю! Търчи!

Барак побягва.

Панталоне:

Преврат! Преврат! Хванете го! Хванете!

Калаф (*със сладен шепот*):

Намира ли ви се креват?

Щом тъй и тъй печеля теста,

какво ще кажете, невесто,

да понаправиме разврат?

Турандот се отдръпва рязко.

Турандот:

По дяволите, кой сте вие?

Гласът ви е противен, кух.

Зад вас тук – някой друг се крие?

А вие... вие сте боклук!

Калаф:

А! В Дания... там нещо гние...

Не знам... Поне... така дочух.

Боклук? Не чак пък много.

Под тежкия ви фон дьо тен

се крие същото двуного,

което търсите и в мен.

Турандот:

Не търся нищо. Махайте се. Стража!

Панталоне (*вбесен*):

Принцесо! Хайде да ви кажа –

в двореца няма нито стража,

ни император, ни закон!

Баща ви днеска... сдаде си багажа.
Аз сядам върху този трон!

Светлината притъмнява. Турандот припада. Труфалдино се навежда до нея и коленичи. Панталоне взима Калаф под ръка и го повежда към дъното на сцената, говорейки му нещо, което не се чува. Светлината угасва. Край на пето действие.

ШЕСТО ДЕЙСТВИЕ

Скарина, Адела, Барах, Панталоне, Калаф

*Публичният дом на Скарина. Скарина и Адела под-
реждат чаши на бара с гръб към вратата. Звучи далечна
чалга, ама от най-противните. Барах влиза запъхтян и се
оглежда. Опитва да се скрие под бара, но Скарина го зърва
и го измъква от там с два пръста.*

Скарина:

Ни-хао! На китайски – здрасти.
Разбирам. Младост, буйни страсти...
В небето като от коприна
подхвърчат пойни чучулиги
и чуруликат като бесни,
и влюбени птеродактили
се крият в цъфналите храсти,
да грчат похотливи песни...

Адела:

Едва ли са птеродактили.
Съседите са се запили
от рано и въртят чалгии.

Барах (кима притеснено):

Ни-хао.

Скарина (към Адела):

Той защо се крие?

Барах (клати глава отрицателно):

Аз да се крия? Ни най-малко!

Дойдох като клиент.

Скарина:

Да? Жалко.

Затваряме след пет минути.

Така че – лека! – и до утре.

Барах (*мисли трескаво*):

Ще пийна само чашка вино...

Скарина (*налива му*):

От днес поскъпна с два сантимата!

Барах (*плаща и отпива глътка*):

Пфу!

Скарина:

Моля?

Барах:

Пфу. Защо е синьо?

Скарина:

От ориз. Роден, чист. Китайвански.

Барах:

Ох, да, да... спомням си. Тайвански.

Скарина:

Цвеклото е от родно потекло.

Барах:

Цвекло...

Скарина (*вече с гръб към него, натъртено*):

Цвекло.

Харесва ли ви?

Барах (*излива го в една саксия*):

Много.

Скарина:

Адела! Още по едно.

Адела налива от разстояние с една ръка, с другата държи носа си запушен.

Барах (*озърта се и шепне*):

Адела, скрийте ме, за Бога!

Адела:

Не ви разбрах. Какво... Какво?

Барах я хваща трескаво и шепне в ухото ѝ.

Адела:

Госпожата е тук... Не мога!

Барах (*в истерия*):

Ще ме скопят!

Скарина (*наостря уши*):

Какво... Какво?

Барах:

Говорим си. Така. За нищо.

Скарина *(все така с гръб)*:

А, говорете, говорете.

Аз тук не чувам и не виждам.

Адела *(подава му чашата)*:

По-тихо, моля ви... вземете.

Барах:

Ще ме отровите бе, дете!

Адела:

Правете се, че просто пием.

И си говорим за живота.

Барах:

Аз трябва спешно да се скрия!

В двореца стана катастрофа!

За да подсказвам на Калаф

(нали го знаете какъв е)...

Адела:

Какъв – калъф.

Барах:

... се пяхнах в скришна, ужким, ниша.

Стърчах си в нея и не дишах...

Не дишах, ама...

Адела:

... сте стърчал.

Е, да – сред толкова скопени

мъжът във вас ви е издал...

Барах (*разперва безпомощно ръце*):

И хоп – за малко да ме хванат!

Видя ме някакъв кютук

Побягнах. И така – до тук.

Скарина (*все така с гръб, говори на себе си*):

Така ли. Нежелан свидетел?

Седял си в нишата и светел,

докато правиме преврат?

Да видим, като те скопят, –

на баба си ще го разправяш.

Барах:

Адела, мила! Помогнете!

Адела (*озърта се към Скарина*):

По-тихо, моля ви. Шепнете!

Скарина приключва с шетането, изтрива си ръцете с кърпа и се обръща към Адела и Барах.

Скарина (*лицемерно*):

Какво си гукат моите две птички?

Навярно за цветенца и пчелички?

Любов, любов! Защо не съм пак млада?

Под някой мъж да пъшкам,

по някой мъж да страдам,

да хълцам, да се трышкам

да ставам и да падам...

Какви ги плещя, всъщност –

май време е да бягам –

ех, младост-младост-младост!

Отивам да си лягам.

Барах:

Госпожо! Няма да ви спирам,
но аз ще поостана... позволете?

Скарина:

Ни думица, Барах. Разбирам.
Адела щом ви кани – останете...

Излиза припряно.

Адела (пребледняла, към Барах):

Скарина е бар-дама тука –
в бардак на входа на Пекин.
Ала на изхода е кука!
От службите! Със най-висш чин!

Барах (уморено):

Така си знаех. Свършено е с мене.
Налейте ми от гадното ви вино.

Адела:

Недейте. Те са бързи. Няма време!
Ще дойдат – и отиваме на кино.
Елате тук, зад бара – ще ви скрия.
Не се надигайте! И не стърчете!!!

Барах:

Не... писна ми. Да бягам, да се крия...

Адела (подава му бутилката):

Вземете я, но нито звук! Мълчете!

Барах се потапя зад бара. Адела хваща парцала и се прави, че забърсва плота. Влизат Панталоне и Скарина.

Панталоне:

Е?

Скарина:

Е?

Адела:

Е?

Скарина (към Адела):

Е?

Панталоне (към Адела, грубо):

Къде е онзи педераст бе?

Адела (учтиво):

Ни-хао. На китайски – здрасти.

Затворено за педерастии...

Ако си търсите компания –
отсреща. В бар “Клатино-мания”.

Панталоне (побеснял, към Скарина):

Какво! С кого се гаври тази!

Със мене да се гаврят МРАЗЯ!

Скарина (към Адела, заплашително):

Къде го скри?

Адела:

Кого?

Скарина:

Барах!

Адела (*първо към Скарина, после към Панталоне*):

Барах ли? А, не ви разбрах.

Говорехте за педерастии,

а той, мадам, не е от тях.

Бардака си сгрешил, юнак.

Тц. Твоите са в бар “Спъртак”.

Панталоне (*напълно кипнал, хваща се за кобура и вади пистолет*):

Тъй... правиме се на принцеса?

По две на клон принцеси беся,

хей тъй, по време на закуска.

Това е “Магнум”. Не пропуска.

Е? Пей! Къде е онзи гей?

Адела:

Къде ли? Ама кой, по-точно?

Ахмед? Георг? Симон? Сергей?

Панталоне (*държи я на мушка, към Скарина, през зъби*):

Тя глупава ли е? Или нарочно?

Барах излиза иззад бара с бутилката в ръка. Отпива от бутилката. Панталоне насочва пистолета към него.

Барах (*уморено*):

Ей, ти! Да, ти!

Панталоне:

Кво?

Барах:

Хей...

В ръката нещо ти стърчи.

Виж – плъх!

Вади плъха от джоба си и му го подхвърля.

Барах:

Дръж!

Панталоне:

Въх!

Докато Панталоне се мъчи да махне сърдития плъх от себе си, Барах се пресяга и му взима пистолета. В разгара на бъркотията влиза Калаф, ухилен до ушите.

Калаф:

Я! Готина кръчмарска свада?

Каква приятна изненада.

Барах, Адела и Скарина.

Налей ми, Панталоне, вино!

За моя сметка. Имам повод

да черпя... да! И още как!

Панталоне:

Махнете го!

Скарина:

Какъв глупак!

Калаф (*невъзмутимо отскубва плъха от него и го изхвърля*):

В двореца ви в един чувал
намерих някакъв заспал,
с когото поиграхме покер.
Оказа се, че бил Алтум –
китайският ви император.
Човек с не много бистър ум.
Той нямал бил в наличност злато,
но пък залагал цял Китай
плюс императорския трон
за някакъв си смотан кон...
Коне в наличност аз пък нямах,
така че му предложих долар...

Панталоне:

Какво?

Скарина:

Какво?!

Панталоне (*тръгва към Калаф със сгърчени пръсти*):

Ще го убия!!!

Калаф (*отбранява се*):

Защо? Та аз спечелих честно?

В ръкавите аса не крия –
наистина не беше лесно.

Събра старикът фул до двойки,
а аз – каре от дами пики...

Панталоне го стисва за гушата. Борят се. Барах се притичва на помощ и цапва Панталоне по главата с бутилка китайванско. Панталоне тупва на пода.

Калаф (*с недоумение*):
Какво му става бе, девойки?
Пиян ли е? Налита, вика,
въргаля ми се тук, залита...
Я ми дъхни.

Панталоне се хваща за сърцето, измърморва нещо и припада.

Калаф:
Какво?

Скарина (*глухо*):
Не питай.
Китай за долар? Що за щуротия?

Калаф:
Ми... само долар имах. Беднотия.

Показва празните си джобове. От тях изпада листче, сгънато на четири. Навежда се и го вдига.

Калаф:
Я! Договорът. Щях да го затрия.

Оставя го на бара. Барах го взима и се взира в него.

Скарина (*замислено*):

Какво пък? Вчера претендент,
а днес – китайски император.
Пък утре, знам ли, президент?
Или министър-председател?
Маймунките се сменят, значи.
Но всички, Буда да ги пази,
ще имат нужда от гавази –
слуги, доносници, палачи...

На фона на чалгата прозвучават последните тактове от българския химн.

Калаф (*изпъчва се с чаша в ръката*):

Да вдигнем тост! Наздраве, пичове!
Ние, Калаф, шеф на Китай,
налага се да се разтичаме –
държавните дела, ах, нямат край!

*Изпива чашата до дъно и се наканва да си тръгне.
Скарина тегли здрав ритник на Панталоне и се присламчва към Калаф.*

Скарина:

Пресветли шефе, аз съм ви другарка,
аз първа приютих ви във Пекин,
любовница ви бях и секретарка –
а в службите съм с генералски чин...
В държавните дела съм аз човекът,
с когото работите ви ще тръгнат леко!

Калаф (*самодоволно*):

Най-мразя на раздяла да се карам.

Жените вечно тичате след мене!
Къде бих стигнал, дявол да го вземе,
ако започнех и да ви повтарям?

Тръгва си, като размахва пръст отрицателно. Скарина хуква след него. Барах свива рамене и започва да чете договора на глас.

Барах:

“Алтум, китайски император (ние)
на принц Калаф (това сте вие)
в присъствие на мандарини (тях)
китайски трон (в запазен вид)
продаваме (и в бонус – царство –
във знак на нашето другарство)
за долар (бил и той пробит) ...”
По-долу в текста – с дребен шрифт
и не особено четлив –

Адела:

Какво?

Барах:

Чети. Че мен ме гърчи смях.

Подава договора на Адела. Тя го взима и продължава да чете нататък.

Адела:

“Долуподписалият се Калаф...” –
тук следват подпис и параф, -
“... от днес китайски император,
се задължава чрез хазната

да изплати в сребро и злато
по сметка (франко там) в Тайван
върху пресрочен лихвен кредит
с отдавна превишен таван
при нулев във хазната дебит
за внос на стоки плюс акциз:
за плъхове – три милиарда;
два милиарда – за ориз;
пет милиарда – за цвекло
(от китайванско потекло)..."

Барак:
Цвекло?

Адела:
Цвекло.

Барак (чете):
"Изобщо, десет милиарда
и с лихвите – шейсет и шест."

Споглеждат се с усмивка.

Адела:
Така-а-а... Калаф го е загазил.

Барак:
Ще трябва май да му го кажем...

Тръгват. На изхода Адела хваща Барак за ръката и го спира.

Адела:

Я да те питам. Онзи тест...

Барах:

От страница шейсет и шест?

Адела:

Да, дето го реши за шест...

Барах:

А! Тестът беше страшно прост.

Зададен бе един въпрос
с възможни отговори три.

Адела:

Е?

Барах:

“Колко прави две и две?

- a) пет;
- b) три;
- c) друго...”

Адела:

И?

Барах:

“Ще отговоря”, писах аз,
“ако ми станете съпруга!”

Адела:

Ами добре. Ще си помисля.

Барах (*изчервява се*):

Не ставаше въпрос за вас...

Адела (*с усмивка*):

Барах! Ръката ми щом искаш,
въпросът е за мен. На бас?

Излизат под ръка. На сцената остава само принадлежащият Панталоне. Влиза Скарина с разярен вид, спъва се в него, изругава грозно и му тегли още един ритник. Край на шесто действие.

ЕПИЛОГ

Всички действащи лица

Далечна, тиха китайска музика. Труфалдино, облегнат на празния трон, към публиката.

Труфалдино:

Любезни дами, господа и други!
Щастлив съм, че на вашите услуги
съм днес и ми се пада чест
да ви зарадвам с тази вест...
Пардон... това е прологът...
Къде е епилогът?

Глас откъм кулисите:

Нали ти казах – като ми платят хонорара...

Труфалдино (към кулисите):

А аз на публиката сега –
какви да ги разправам?

Глас откъм кулисите:

Импровизирай нещо там.

Труфалдино (изсумтява):

Импровизирай...

Замисля се, щраква с пръсти. Влизат Панталоне и Скарина. Докато преминават през сцената, тя му съска нещо, рита го по глезените и го пляска през главата, а той кима с издути бузи.

Труфалдино (*към публиката*):

Какво се случва с тях ли? Я да видим...
 Да станат простосмъртни? Невъзможно!
 Дори и жалки, те не са глупаци.
 Отварят “Дебелариум” в Пекин,
 а после... “Дебелариум-верига”!
 Оказва се, че не е никак сложно.
 Макар в Китай храната да не стига,
 незнайно как е пълно с дебелаци,
 паричковци и мандарини.
 Та, ако някой ден се позамогнем,
 от всички дебелариуми вкупом,
 те мигом във двореца ще пристигнат!

Панталоне (*към Труфалдино*):

Я млък, че...

Скарина (*съскайки*):

... да не стигнеш... .. трупом!

*Труфалдино учтиво им махва с ръка и се покланя.
 Панталоне и Скарина напускат сцената.*

Труфалдино (*към публиката*):

С Барах и Адела какво да се случи.
 Да кажем... че то е от друга пиеса?
 Да кажем, че тя е съвсем неизвестна -
 не знаем каква, но едва ли е скучна.

От едната страна на сцената влизат Адела и Барах под ръка, от другата страна влиза Калаф и тръгва към тях, ръкомахайки.

Калаф (*към Барах*):

Владея цяло царство сам.

Какво да правя със Китай?

Да го обезпльша? Да го нахраня?

На бедните да го раздам?

Приятелски съвет ми дай!

Барах:

Тиририрам-тиририрам.

Калаф:

Хей, хора! В Азия ни канят!

Тиририрам ли?

Барах:

А, не знам.

Калаф:

Да взема да ви го продам?

Адела и Барах (*споглеждат се с усмивка*):

Да ни го продадеш? За колко?

Калаф:

Като на стари дружки... долар?

Барах:

Не струва.

Адела:

Тц. Смъкни надолу.

Калаф:

Адела! Давам ви го даром!

Адела:

Аз лично, не... не ви го искам.

Барах:

И аз.

Труфалдино:

И аз.

Калаф (към Труфалдино):

Хей! Труфалдино!

Да поиграем малко покер?

Залог - Китай! Дали ти стиска?

Труфалдино:

Ами ще ви предложи жокер –

не, не особено. А вие...

Калаф:

Какво аз?

Труфалдино (с усмивка):

... искате ли вино?

Калаф потръпва от ужас и напуска сцената. Барах и Адела кимват на Труфалдино усмихнати и също си тръгват – през срещуположния изход.

Труфалдино (към публиката):

Какво се случва с Турандот?

Конкретно няма да визирам -
но в нея още има злато.

Влиза Турандот и се покланя към публиката.

Турандот (към Труфалдино):
С две думи!

Труфалдино:
Ми... импровизираме.
Това е нашият живот -
поставяме в Китай пиеси.
След есента ще дойде зима,
след пролетта – отново лято.

Турандот:
Достатъчно! Сега – завеса!

Труфалдино и Турандот тръгват да напускат сцената. До завесата Труфалдино спира и се обръща през рамо към публиката.

Труфалдино:
Китай, разбира се, фалира.

Последен през сцената притичва Алтум. Поколебава се, спира до Труфалдино.

Алтум:
Цигара да ви се намира?

Труфалдино поклаща глава отрицателно и показва празните си джобове. Алтум напуска сцената.

Труфалдино (*към публиката*):

Цигара да ви се намира?

Турандот го хваща под ръка и двамата напускат сцената. Иззад завесата се подава плъх с пура в устата и дими срещу публиката. Само той е осветен.

Плъх с пура:

Кво гледате, бе. Аре. Делегация.

И да чуя аплодисменти.

Осветлението бавно угасва. Тишина, последвана от далечна гръмотевица.

Край на пиесата.

ДОКТОР ФАУСТ - СУПЕРСТАР

Рап-опера по мотиви от “Фауст” на Гьоте и събраните съображения на Т. Живков

© Автор: Константин Лаков, 1991 г.

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

Всевишен, колоратурно сопрано

Ангелски хор, лирични тенори

Фауст, доктор по истмат, рап-тенор

Гретхен, барманка, контраалт

Хомункулус, Т. Живков, вреслив дискант

Мефистофел, демон-изкусител, бас-баритон

Демони, баритони

Лемури, смесен хор

Сатана, бас-профундо

Мерилин Монро, труп, шепнещо дрезгаво сопрано

Гьоте, отвъден поет-водач, звънлив дискант

I

ПРОЛОГ В НЕБЕТО

ХОР НА АНГЕЛИТЕ

Братя, пътят е безкраен, непознат, неведом, таен.
Дълъг е като спагета, тънък е като канап.
Кой от нас ще го преброди? Кой по пътя ще го води?
Музиката свята, братя, старият извечен рап!

Рапът има таен смисъл, в него вложена е мисъл,
Слово творческо и сила. И това не е майтап –
Ето – Слънцето, Луната и звездите се премятат
И въртят през небесата в ритъма на дивен рап!

Нашият Всевишен свише бди, ослушва се и пише,
И заплита ни съдбата, както се плете чорап.
Само помисли, човече, Той, Всевишният, е вечен
Като огъня, водата, въздуха, самия рап...

Ангели от девет сфери, елфи, гноми и химери,
Всичко в този свят танцува,
Гледай – даже да си сляп,
Пак ще видиш в небесата, в океана, под земята –
Всичко живо и неживо диша в ритъма на рап!

Та дори и Сатаната вие, скача и се мята,
Сякаш се опитва, братя, долу, в адския си трап,
Вместо да бодее с рогите, греховете на душите
Да изкарва през ушите с пъклен, демоничен рап!

Рап и рап, и само рап!

ВСЕВИШНИЯТ

Няма шанс за Сатаната, вкарайте си го в главата,
Аз съм Първи и Последен и не ставам за майтап.
Даже дяволът изцяло да плени човешко тяло,
Аз от там ще го изгоня, нежно пеейки му рап.

САТАНАТА

Ти го каза, аз съм пас. Все пак, хващам се на бас,
Че ако посочиш някой – негър, бял или арап –
Ще го схрускам като лешник
И ще го направя грешник,
Даже да му пееш вечно рап и рап, и само рап.

ВСЕВИШНИЯТ

Зле обмислено и бавно, но пък ще ми е забавно
Да се смея и да гледам. Негър, бял или арап
Избери си сам – обаче, препоръчвам ти най-паче
Онзи там бездарник Фауст, той не е и чувал рап.

САТАНАТА

Ако ще и Мики Маус, дадено – да бъде Фауст!
Явно е съвсем загубен, щом не е и чувал рап.
Той е атеист и учен, импотентен, тъп и скучен
И за мен ще е върхарско да го взема на майтап.

ХОР НА АНГЕЛИТЕ

Басът е приет и сключен. Онзи Фауст злополучен
Ще налага най-внезапно възгорчив и едър хап.
За да му помогнем, братя, май ще трябва със лопата
Да му дъним на главата рап и рап, и само рап!

II

ДОГОВОРЪТ

ФАУСТ

Сто науки съм изучил и направо съм изключил –
Теология и право, френски, руски, диамат,
География, фехтовка, физика, коняк, ментовка,
Алгебра, литература, пеене и съпромат.

Вадя корени квадратни, драскам схеми непонятни...
Вчера четох на закуска
Ницше, Кафка, Фройд и Кант.
Но жените не изучих, от живота не получих
За награда за труда си даже стар, прогнил трабант!

И ме трови тази мисъл – има ли животът смисъл?
Някой ден ще ме споходи
Болест, смърт, ковчег и мрак.
Аз съм атеист и учен, и пред края злополучен
Нещо трябва да направя – питам се какво и как?

МЕФИСТОФЕЛ

Хубаво е, че ме питаш, да ти кажа да опиташ
Да повикаш злите сили в ритъма на рапендрол,
Заклинания зловещи през нощта ако заплешиш,
Както нявга Елвис Кресли – до-ре-ми-ре-ми-ре-сол...

ФАУСТ

Кой говори зад гърба ми?
Кой се блещи във врата ми?
Странно, никого не виждам!
"До-ре-ми-ре-ми-ре-сол"?
Що за мерзки, пошли звуци? Сякаш удрят по улици
Хулигани със тигани... Що за израз – "рапендрол"!?

МЕФИСТОФЕЛ

Заклинанието рече – ето ме при теб, човече!
Право от коптора адски литнах аз като сокол,
Звуците щом чух призивни,
Страшни, дрезгави, противни,
Да дрънчат из тъмнината. Хеви метал, рапендрол!

ФАУСТ

Хеви метал и на тебе – дяволите да ме вземат!
Явно с тайнствена магия, назована "рапендрол",
Съм си вкарал през комина адска някаква гадина –
Както и да си го кажем – с цвят и форма на сопол!

МЕФИСТОФЕЛ

Горд съм, че вида ми бляскав
Оценяваш с израз ласкав.
В пъкъла така изглеждам, лъскав,
Слузест, миризлив –
Да се прокълна в рогата – аз слуга на Сатаната
Пръв съм. Той е като мене хлъзгав, кишав и красив!

ФАУСТ

Що ми трябваше да пия вино, бира и ракия...

МЕФИСТОФЕЛ

Бучиниш, марихуана, кока-кола и хашиш...

ФАУСТ

Кокаин, коняк, ментовка, медовина и вишновка...

МЕФИСТОФЕЛ

И отвара от смрадлика, див имел и блатен лиш!...

ФАУСТ

Бива, бива махмурлук, само че сега и тук,
След като съм дръпнал малко – –
Разнороден алкохол,
Да ми се привиждат разни полтергайсти безобразни,
Е направо прекалено. А и този "рапендрол"...

МЕФИСТОФЕЛ

Хеви метал, хард и блус! Чуй, ако не те е гнус:
Твоите кошмари страшни нямат връзка с алкохол.
Аз съм демон стар от ада, тук изпратен за награда
Да ти дъня на главата реге, фънк и рапендрол.

ФАУСТ

Склонен съм да го приема.
Все пак, дявол да ме вземе,
Май започвам да разбирам за какво е тази врява?
Пъклената гад там смята да ми спазари душата
Евтино, та и безплатно. Не, будал, така не става.

Сделката си заслужава: тази стока се продава
Срещу следните ми скромни, хм, изисквания три.
Първо, искам да съм млад... чейнчаджия-тарикат,
Тъпкан с долари, мадами, наркотици и коли.

Ще ми бъдеш бодигард... хеви метал, брейк и хард.
Второ, не по-малко важно, за добро или за зло,
Искам да ми възкресиш...
Стегнеш, вчешеш, разкрасиш
И доставиш за съпруга
(Франко тук) Мерлин Монро.

Трето, направи така, че да стана рап-звезда.
Фенове от всяка раса, възраст, миризма и пол
Като будали заклети да се блъскат за билети
По концерти и турнета... да им пея "рапендрол".

МЕФИСТОФЕЛ

Лесна работа, понятно. Даже ще ми е приятно –
по-добре оферта твърда, вместо разни консигнации.
С договори за доставки, лихвен кредит и поправки
Фирмата ни е прочута – досега без рекламации.
Срещу малката услуга – младост, слава и съпруга –
В този договор солиден ще подпишеш ето тук,

Че на мен и Сатаната предоставляш си душата
Безвъзвратно и вовеки, на Всевишния напук.

ФАУСТ

Тук ли да подпиша?

МЕФИСТОФЕЛ

Тук.

III

БАРЪТ НА ДЕМОНИТЕ

ФАУСТ

Ей, барманко, защо мълчиш?
Какво тъй дрезгаво мълчиш?
Мълчиш – парите ми броиш?
Недей мълча. Вземи бакшиш.

ГРЕТХЕН

Мразя счупени чинии. Обожавам чейнчаджии.
Тъй омраза и любов се преплитат във живота,
А животът е суров и във бара за любов
Нямам време от клиенти, навлеци и бегемоти.

МЕФИСТОФЕЛ

Зная, сестро, на моменти в бара писва от клиенти.
Някои от тях обаче тъпкани са със пари.
Този мъж е много хард, аз съм негов бодигард.
Взимай си бакшиша значи, млъквай и не мърмори.

ФАУСТ

Като влак на глуха гара съм заседнал тук, на бара,
На клиентите за присмех, грозна гавра и гаргара.
През изтеклата година цялата земя преминах –
В Лондон пях, в Ханой, в Медина,
Санта Фе и Палестина,

Пях в Багдад, Константинопол,
 Ница, Токио, Созопол,
 (А веднъж във Гватемала – или пък във Сахалин
 От девойка непозната, като хала във кревата,
 Вероятно за отплата най-будалски пипнах спин –
 После пък на остров Кипър
 Хванах тен и местен трипер.)
 В Порто Рико пях, в Торонто, Фамагуста и Пекин,
 Срещнах най-различни фусти,
 Но душата ми е пуста –
 Мисля, че ми трябва вече дом, покой, жена и син...

ГРЕТХЕН

Как си знаех, че на бара някой ден ще ме набара
 Непознат, богат и глупав неомъжен господин!
 Значи, ти си рап-певец? Грозен... но пък хубавец.
 Мисля, че ти трябва вече дом, покой, жена и син...

ФАУСТ

Да го люшкам във кревата, да му пея на главата
 Люлчини омайни песни – метал, брейк и рапендрол:
 "Спи детенце, малко, сладко,
 Че ще те застреля татко,
 Ако не заспиш веднага, до-ре-ми-ре-ми-ре-сол!..."

МЕФИСТОФЕЛ

Мен ли викаш, господарю? Бях задрямал тук на бара
 И сънувах, че танцувам с дяволите рапендрол
 Долу в пъкъла, където лепкава се влачи Лета
 в прокълнатите полета, и вони на мухозол...

ФАУСТ

Вярно, в този стар вертеп...

ГРЕТХЕН

Искам да танцувам с теб...

ФАУСТ

... май вони на мухозол...

ГРЕТХЕН

... реге, степ и рапендрол!

ВСИЧКИ ДЕМОНИ В БАРА

Този свят е скучен, празен, ние пием и го мразим!

Бихме го зарили с радост

В глух, бездънен, тъмен трап!

Само че от гадост значи, той от трапа ще изскача

Да ни дъни на главата рап и рап, и само рап!

БЕГЕМОТ

Кой от вас би предположил,

Че във джоба си съм сложил

Вместо семки и бонбонки плъх, завързан на канап!

Само помисли, човече, този плъх не хапе вече,

Но пък мога да го въртна в ритъма на дивен рап!

ФАГОТ

Кой от вас би предположил –
Той във джоба си е сложил
Вместо дъвки и цигарки плъх, завързан на канап!
Само помисли, човече, този плъх, покойник вече,
Много по-добре от тебе се върти. Това е рап!

ВСИЧКИ ДЕМОНИ В БАРА

Братко, прибери си плъха, под носа не ни го пъхай
И не го размахвай вече – със канап и без канап.
Само помисли, човече, този плъх не може вече,
Както се върти, да пее рап и рап, и само рап!

ГРЕТХЕН

Мразя пълни пепелници. Обожавам рап-дръвници.
Уважавам всеки пиещ – пъдя го, ако го хване:
Тъй любов или омраза се преливат, както казах.
Вън от тук, алкохолици!... Нека Фауст да остане.

IV

ИЗОСТАВЕНАТА ГРЕТХЕН

ГРЕТХЕН

Мразя мръсни пелени. Обожавам "Зрънчо – три".
Тъй омраза и любов се мотаят из живота –
Нани, бебе, нани-на. Полудявам, ето на –
Сред немити биберони и наакани кюлоты.

БЕБЕТО

Гу-гу, да-да, би-би, ба-да.
Уаба-даба-ду, би-бап.
Хип-хоп, лимбо и ламбада.
Румба, реге, рагтайм, рап.

ГРЕТХЕН

Нани, бебе, нани-на. Слънчо скри се, ето на –
Свети бледата луна и се носят по небето
Облачета на талази.
Мама казваше ми: "Грета, рап-певците са прасета".
Нани-нани, ето на – доктор Фауст ни заряза.

БЕБЕТО

Гу-гу, да-да, би-би, ба-да.
Уаба-даба-ду, би-бап.
Хип-хоп, лимбо и ламбада.
Румба, ръченица, рап.

ГРЕТХЕН

На ти, бебе, "Зрънчо", на ти. В Холивуд замина тати
Мерилин Монро да търси,
Ам, – вампирът му с вампир –
Няма да се върне вече, Холивуд е тъй далече.
А пък аз от скръб ще чезна
В някой женски манастир.

БЕБЕТО

Гъди-гъди, баба-жаба.
Уаба-даба-ду, би-бу.
Румба, лимбо и ламбада.
Хула-хуп и холи-ву.

V

НОЩ

МЕФИСТОФЕЛ

Асмодей, Азазиел, Астарот, Халаиел!
Бегемот, Бастарт, Баал, Белзебуб и Валидол!
В името на опашатия, бесния и прокълнатия,
Адски демони и уроди – пердашат рапендрол!

ФАУСТ

Какво мърмориш в тъмнината?

МЕФИСТОФЕЛ

С магия известих тълпата
От силите на мрака гнусни – за възплътяване на дух –
Които, знаеш, са ми нужни,
Чрез заклинания задружни
Да призовем от тъмнината мъртвеца, ако не е глух.
Валпур, Винеvmий, Вогенон,
Гаезий, Гнуз и Гарамол!
Диаб, Демоний, Даниез, Деобий, Друпус, Диабол!
Електролит, Епистемол, Евристик, Ентий, Ефизол!
Каналий, Луес, Мухозол –
Запейте гнусен рапендрол!

ФАУСТ

Нищо чудно да съм мнителен,

Но ефектът е съмнителен.

МЕФИСТОФЕЛ

Да, от първи опит често резултатът, хм, не струва.
Ето – тези идиоти викнаха духа на Гьоте.
Извинете ни, поете, ние просто се шегуваме...

ГЬОТЕ

Спохожда ме забавна мисъл –
Тъй, както сам съм те написал,
Да взема и да те отпиша...
Какво се гърчиш и въздишаш?

МЕФИСТОФЕЛ

Моментът е критичен. Не виждам нищо смешно.
Поетът се усмихва? Оттегляме се спешно.

ФАУСТ

Омръзна ми от тази врява – пък и духът не се явява.
Отказвам се от третото, излишно, глупаво желание.
Ще се заема пак със скучни,
Но кротки и благополучни
Научни занимания. Да си отиваме в Германия.

МЕРИЛИН МОНРО

Нелепост! Тъкмо си седях
В казан с катран и тихо врях,
И зяпах как въртят на шиш

Мадона, Шер и Лепа Брена –
Дойдоха някакви дебили,
Подгониха ме с остри вили,
Поливайки ме с шампоани и мажейки ме
С крем "Невена"!

ГЪОТЕ

Любезна фрау, стана грешка.
Досадна работа, младежка.
За компенсация на преживяното и стреса,
За мен е чест да ви помоля
Да сключим договор за роля
Във бъдещата ми пиеса...

МЕРИЛИН МОНРО

Отхвърлям без следа от съжаление
Подобни некрофилски предложения.
Наистина адът е място зловещо –
Но някои, хм, предпочитат горещо...
Друго нещо? Още нещо?

МЕФИСТОФЕЛ

Нещо още?

ГРУПА ДЕМОНИ

Полунощ е! Полунощ е!

ФАУСТ

Полунощ е и изобщо...

МЕРИЛИН МОНРО

Аз седя самичка още...

ГЪОТЕ

И замислено се пощя.

МЕФИСТОФЕЛ

Виж, Плеядите изгряха!

ГРУПА ДЕМОНИ

Полунощ е! Полунощ е!

ГЪОТЕ

Схванаха ми се краката...

ФАУСТ

Договорът и изобщо...

ГРУПА ДЕМОНИ

Искай още! Искай още!

ГЪОТЕ

Нещо май настивам нощем...

ФАУСТ

Този договор все още... ?

МЕФИСТОФЕЛ

Май е в сила и изобщо...

ГЪОТЕ

Аз си тръгвам.

ГРУПА ДЕМОНИ

Полунощ е!

МЕРИЛИН МОНРО

Нещо друго?

ФАУСТ

Искам още!

VI

ХОМУНКУЛУС

ФАУСТ

Животът, без съмнение, е сбъркано явление –
Дори да си прочут певец на реге, фънк и рапендрол,
Пак няма да се отървеш от глупости като сърбеж,
Военна служба, косопад, инфлация и зъбобол.
А гъделът? А данъчните власти?
А разните бодливи храсти?
А публиката разгневена, замерила те със домат?
След два живота пак се кося
Над тези същите въпроси
И отговор на тях не носи бездушният и празен свят.
Уви, на моите въпроси пропадналият свят не носи
И част от отговор дори – мистичен, ненаучен...
Споходи ме идея чудна: създадох аз, макар и трудно,
С подръчни средства и боклуци
Възвишен философ и учен.
Хомункулус създадох, сглобих го и му дадох
Величествен и мощен изкуствен интелект.
Красавец е, безспорно, но най-безотговорно
Момчето проявява загадъчен дефект...

ХОМУНКУЛУС

Дъра-бъра, тра-ла-ла! Дела, дела – и пак дела!

ФАУСТ

Откакто се роди, говори... врещи, напъва се и спори,
Горкият малоумен, безвреден будала...
Дали не съм му сложил... мазол вместо мозък?
Или пък вместо образ – опашка с очила?

ХОМУНКУЛУС

Нужна е мултипликация... също интензификация...
Ха-ха, да градим за благо на човека и държавата...
Жизнерадост и учение, труд, другари, дръзновение...
Ха-ха, нуждата от дружбата!
И с лопатата – по главата!

ФАУСТ

Има думи – няма мисъл. Ужким е така, без смисъл,
И трогателно бездарна глупавата му тирада.
А дали не е заразно? Във главата ми е празно...
Иде ми да го изключа – но пък някак ми допада?

ХОМУНКУЛУС

Ка-пе-ес-ес, те-пе-ка, бе-ка-пе и а-пе-ка!
Да громиме неуморно...
Хър-р-р, другарки и другари!
Всички дружно, ха така, да дерзаем... ха-ха-ха.
Да строиме стадиони, фабрики и писоари!...

ФАУСТ

Тягостно е да го слушаш, но пък ако се заслушаш...

Иска да ти каже нещо с немощните си слова –
Хем велико, хем човечно, актуално, но пък вечно,
Скудоумно, безпросветно, нау̀чно при все това...

ХОМУНКУЛУС

Смърт на империализъма, да живеј канибализъма!...
С пролетарските държави да си стиснеме ръка!
Щото там във САЩ обаче, бият негърите значи,
Ха-ха-ха, със се-се-рето да вървим, нали така!...

ФАУСТ

Ленинизъм, комунизъм... хомо, хм, сексуализъм...
Аз седя и слушам, слушам, и попивам с упование,
Неусетно се вживявам – почвам да употребявам
Тези непонятни звуци като глухо заклинание...

МЕФИСТОФЕЛ

Той е вече омагьосан! Прокълнат, анатемосан!
Идвайте насам, лемури – той е вече глух и сляп!
Дяволът спечели баса, Фауст спече се и втаса!
Туйто! Точка по въпроса. Пейте и копайте трап!

ФАУСТ

Бях объркан лунатик, вече съм теоретик!
Кандидат за пълководец, учен, философ, сатрап –
Бъдещата ми държава по това ще се познава,
Че във нея ще се пее соц-реалистичен рап!
Ах, предчувствам из душата си
И сънувам във главата си

Държава-рай –
Държава-трап!
Народе мой, дерзай, дерзай –
Копай, народе мой, копай!
О миг, поспри!...
Ти тъй си рап!

ПЪРВИ ЛЕМУР

Както си седях под моста, право по главата проста
Някой ме халоса, братче, струва ми се, със кебапче.
От тогава съм халосан, нервен съм и съм ядосан
И съветвам ви най-паче: я запейте всички рап, че...

ВТОРИ ЛЕМУР

Като хлопнат по главата със кебап и два домата,
Той е просто прав да смята, че е в правото си рап
Да ви дъни на главата, сякаш блъска със лопата.
Ей, не мога да понасям да мирише на чорап!

ВСИЧКИ ЛЕМУРИ

Като цапнат по устата той крещи срещу тълпата
И вони като зарязан под кревата стар чорап.
Той е просто прав да смята, че е по-добре с лопата
Да ви блъска по главата, вместо да ви пее рап!

МЕФИСТОФЕЛ

Давайте, копайте, братия, в чест и слава на рогатия!
Пейте гнусния си рап и копайте този трап –
Весело и със симпатия!

Мили пъкъл, роден пъкъл, ти си, ай, подземен рай!...
Твойта сяра, твоят жупел, ай-ай-ай, те нямат край!...

VII

НЕБЕСНАТА БИТКА ЗА ФАУСТ

ХОР НА АНГЕЛИТЕ

Братя, пътят е чудесен, чист, ритмичен като песен,
Кратък е като въздишка и широк като пикап,
Той е роза, той е цвете – пътят между световете –
Той е хубав като ангел, който си подсвирква рап!

Ето – птиците, тревите, облаците се преплитат
И въртят под небосвода, сякаш са зърна синап –
Планините се люлеят, езерата се ветреят
И потоците бълбукат в ритъма на дивен рап!

Нашият Всевишен свише също в този ритъм диша...
Братя, пътят е достъпен – и това не е майтап,
Като роза, като цвете – път нагоре към небето,
Път, по който ни повежда старият, извечен рап!

Рап и рап, и само рап!...

КАЕЩАТА СЕ ГРЕТХЕН

Дойдох при теб, Всевишни Боже,
Да кажа, че така не може!
Под звуците на кофти рап
Сега там долу, на земята,
По заповед на сатаната
Лемуриите копаят трап!

ВСЕВИШНИЯТ

Доктор Фауст е закъсал? Пътят му се е прокъсал?
Като някой начинаещ рап-архангел-херувим –
Бога ми – съм се завел, недогледал и разсеял...
Ангели от всички сфери, пейте рап – да го спасим!

ХОР НА АНГЕЛИТЕ

Рози, рози, Бог помози, братя, хвърляйте по този,
Нека тези светли рози постелем като килим!
Ей, слуги на сатаната, пречките ни се в краката.
Махайте се, ние идем – доктор Фауст да спасим!

МЕФИСТОФЕЛ

За прослава на рогатия, махайте се вие, братия!
Тези рози и мимози ми докарват главобол!
Чувствам някаква анемия, чувствам някаква апатия –
Вийте, демони проклети, нека блъска рапендрол!

ХОР НА АНГЕЛИТЕ

Рози, рози, бели рози, сини рози, златни рози!
Въпреки че дълго време се е правил на магаре,
Грешника от този трап ще спасим чрез таен рап –
Харе Кришна, Харе Кришна,
Кришна, Кришна, Харе, Харе!

ВЪЗКРЪСНАЛИЯТ ФАУСТ

Това е начало на път –
Таен, невидим!

В троен ритъм трепери светът
И на древен, забравен език,
Някой в мене крещи:
"Вйдя! Вйдя!"

Истина! Истина!
Светъл е мракът!
Дракон с неистова,
Дълго стискана сила,
Някъде в мене, в готовност за скок
Се премята!

Елои! Елои! Нов живот!
Вик отвътре продънва небето
И струи по челото ми пот,
И на мъж и жена е лицето – –
Непознато лице вътре в мен –
Ето! Ето!

АУМ!

МЕФИСТОФЕЛ

Гарантирано спасение – чрез екстаз и просветление!
Как го мразя този номер! Как го мразя точно този!
Дяволът се мъчи, рови, блъска рапендрولي нови –
Рападжиите пристигат, грешната душа задигат
И ти хвърлят по главата – за отплата – шепа рози!
Аз част съм от онази сила,
Що вечно рапендрол твори,
А без да иска – рап създава!
По дяволите тези рози –
Приисква ми се, Бог помози,

Да пея с ангелите този
Чудесен и вълшебен рап!
Лемури, спрете с този трап,
Елате, нека се помолим – –
Ми-ла, ми-до, ми-до бемол... !
Как искам да запея рап – –
А все излиза рапендрол!...

ФАУСТ

Братя, тук ли е небето?

ГРЕТХЕН

Да!

ФАУСТ

Светлото небе, което...

ХОР НА АНГЕЛИТЕ

Да и да – и само да!
Тук е старото, извечно, истинско небе на рая –
До което всички ние се издигаме накрая!
Ако вярва имаме, по-малка... даже от зърно синап –
С нея планини ще местим, пеейки небесни песни
В ритъма на дивен рап...

Рап и рап, и само рап!...

КРАЙ

СОФИЙСКИ ЛИМЕРИЦИ

СОФИЙСКИ ЛИМЕРИЦИ

1

ФЪРРР!

Наш респектабилен професор
се помпал всеки ден с компресор.
Забравил тапата веднъж
да сложи този важен мъж
и в небесата се възнесъл.

2

ДЖАЗ

Вървах си аз по “Сан Стефано”,
вървах и свирех на пиано,
и свирех, то се знае, джаз,
и бях така самотен аз,
вървейки си по “Сан Стефано”.

3

“ЛЪВОВ МОСТ”

Студ. Киша. Зима. “Лъвов мост”.
Девойки бройкат момък прост
и му предлагат шведска тройка.
Отказва им със горда стойка:
ченге е той и е на пост.

4

ЗА НЯКОЛКО БАНКИ КРЪВ ПОВЕЧЕ

Пътувал към “Хаджи Димитър”
достойният младеж Димитър,
Но на моста “Чавдар”
го изял ягуар,
а кръвта му я шитнал на литър.

5

ЛОВЕЦЪТ НА БИСЕРИ

Нагазих в “Перловска река”
и бръкнах в нея със ръка
с надежда да намеря перла.
Отхапа я рибок ли, дзвер ли,
и ей ме на, с една ръка.

6

МОРСКИ ДАРОВЕ

Сервира в бирхале “България”
хламиди дъртата Захаријева.
(Наричаме я всички “Мамче”.)
О, да, голям съм аз и знам, че
от тях май хващаме диария.

7

СМЪРТТА НА МИЛЕЙДИ

Днес имах адски скапан ден,
мърмори малкият Милен.
Със моите добри другари
играхме пак на мускетари –
и пак обезглавиха мен...

8

ЕМА

Насред купонната система
купон си спретнахме у Ема.
Бях гладен и отидох там,
с надежда нещо да изям,
а зарази ме Ема с хрема.

9

НА ЛОВ

Излязох с кучето си Руди
на лов за пеперуди.
Бе зима, тъй че хванах грип,
а Руди – униформен тип,
отдолу по бермуди.

10

ПУШЕНЕТО УБИВА

Докараха във “Пирогов”
пенсионера лош Петров.
В полицията го набили,
че бил пушач и тъй вредил бил
на непушачите Петров.

11

СЪС БАБА ЗЛА В ЕДИН КРЕВАТ

Със баба зла в един креват
съжителстваше лешояд.
Бе апетитна, миризлива,
но си остана все тъй жива
и пукна той от глад и яд.

12

БАНИЧКА

Циганче от “Банишора”
проси от културни хора:
"Лев за баничка бе, како."
Каката го псува яко,
щото сме културни хора.

13

R.I.P.

Лежи в “Орландовци” под камък
бивш собственик на дивен замък
насред красив имот във Банско.
Днес там пирува със шампанско
друг бъдещ собственик на камък.

14

ДРУГ ПЪТ ДА НЕ МЛЯСКА

Досаден мафиотски бос
нагъваше кюфтаци в сос.
Тъй дразнеше ни и в червата,
че му отнесохме главата
с един откос.

15

СОЦИОПАТ

Девойка хубава, но проста,
се упражняваше на лоста
и даже правеше шпагат.
Но завистлив социопат
най-подло ѝ открадна лоста.

16

ОСТРОВЪТ НА ДОКТОР КОСТОВ

На един безлюден остров
корабокруширал Костов.
Там под някаква лоза
опознал една коза
и заселил този остров.

17

ХИПОПОТАМЪТ КРУМ

Живееше си кротко в "Хиходрума"
един хипопотам на име Крум.
Похапваше си шума,
четеше вестник "Дума"
и пипаше се, без да вдига шум.

СКВЕРНИ СЮЖЕТИ ЗА ЛЮБОВТА

1. ФЛАНЕЛКАТА

Пиер и Крешимир са приятели от деца. Един ден Крешимир идва на училище с фланелка на някакъв футболен отбор от Б РФГ. Пиер я вижда и моментално се влюбва в нея.

Няколко години по-късно Крешимир спира да я носи и я изхвърля в кофа за боклук на улицата. Луд от мъка, Пиер се пропива и пропада.

Един ден, пиян и нещастен, забелязва фланелката на гърба на уличен музикант, остаряла, прокъсана и вмирисана от употреба. Опитва се да я купи от него, но не му достига седемнайсет долара. Отчаян, той се обесва, а музикантът изгубва фланелката в обществената пералня.

2. ЧИСТАТА ЛЮБОВ И КЛЕТАТА СЪДБА НА Р. И Ж.

Р. и Ж. случайно се срещат в гей-бар и решават да се оженят, но от бармана научават, че законите в България не позволяват еднполовите бракове. Въпреки това двамата се връчат един на друг във вечна вяност и любов.

Обзет от саможертвен порив, Ж. решава да смени пола си с хирургична операция и да изненада Р., като му поднесе в дар своята девственост. Той мъжествено изтърпява операцията и успешно се превръща в жена. Щастлив, че вече няма законови пречки да сключи брак със своя възлюблен, Ж. бърза да съобщи на Р. новината.

Когато се оказва, че междувременно Р. е стигнал до същата идея и е побързал да я осъществи, за да зарадва Ж.,

нещата яко изтъпват.

3. ОДИСЕЯТА НА ПЕНЕЛОП

Съпругата на Пенелоп, Одисеята, се забърква във футболна война и след купона по случай победата на нейния отбор по стечение на обстоятелствата се записва на пияна глава в черноморския флот. Свестява се чак на пристанището в Гвадалквивир месеци по-късно, и то в компанията на едноок тип, който разправя на приятелите си, че името ѝ е Никаквица или Овца Крадлива, в зависимост от настроението си. След оплетени и тук-там свински перипетии успява да се прибере в родината, но заварва Пенелоп с брада до петите и по потник да зяпа порнофилми в Интернет. Булонката ѝ веднага я разпознава, но не и Пенелоп, така че Одисеята възстановява семейните отношения, като го халосва по тиквата със стик за хокей на трева и му изключва лаптопа. И така нататък.

4. ТРИФАЗ И ИЗОЛАЦИЯ

Електротехническа трагедия с покъртителен токов удар накрая. Сюжетът изисква сериозни и задълбочени познания по високоволтови технологии и не се препоръчва за разработване от необразовани писатели. Най-общо казано – електротехник се бърза с неизолирана инсталация. Между тях прехвърча искра.

5. ДАМАТА БЕЗ КАМЕЛИИТЕ

Късогледа развратница продава камелии до чешмичка на улицата. Гадно богат американски режисьор изкупува всичките ѝ камелии и се запилява нанякъде да си ги изяде

на спокойствие. Тя внезапно проглежда, вижда колко непатриотично е да способства за сивата икономика и постъпва на работа като кисела чиновничка в НАП.

6. БАЛЪТ НА ПАНТОФКА

Трикрака балерина мечтае да отиде на бала на принца, но все не ѝ се удава, защото всеки път, спринтирайки нататък, се препъва в средния си крак и си навехва глезена. Една нощ успява да стигне, куцукайки със сетни сили, но докато двамата танцуват казачок, загубва стъклената си пантофка.

За неин късмет влюбеният принц я намира с лекота, тъй като никой друг не носи пантофки за среден крак, и ѝ я обува отново. Оженват се и им се раждат деца с разнообразни мутации.

7. ОТВАРАЧКАТА ЗА КОНСЕРВИ

Напушено момиченце сънува кошмарни сънища, в които централна роля играе един таен съветник и някаква отварачка за консерви. Садо-мазо съспенс в стил „50 нюанса сиво“ с много романтика между извращенията.

9. ГЪРДОСТ И КРАСОТА

Блондинка с щедър бюст попада на тъпанар и от уплах прави секс с някакъв съсед, иначе симпатията. Оженва се за тъпанара, защото всички си падат по него, та да не останет по-назад. Обаче продължава да прави секс със симпатията. След това ражда момиченце, но не знае от кого – и по тази причина тръгва да съди и двамата за сексуален тормоз.

10. СЕКСЪТ И ГЛАДЪТ

Каре зловредни дами се мъчат да докопат някой задник, тузар или каквото им падне, стига да е от напълно излишния, според теориите им, пол. Плюскаят все за чужда сметка, освен това са нагли, мръсни, мързеливи и далеч не в първа младост. Нормалните мъже бягат от тях в другото географско полукълбо, а те се изненадват от тази работа и продължават да смятат за много модерно да се държат като кретениясали кифли. Накрая в тяхното полукълбо не остава нито един мъж, склонен да им плаща сметките, така че и четирите пропадат с някакъв асансьор, пред който има табела с едри червени букви, че вози до трима пътника най-много, при това, ако не са натъпкани с черен хайвер и трюфели чак до носоглътките.

11. ЕДНА НОЩ С ДРАКУЛА

Лунна нощ. Порутен замък.

Бална зала в стил ампир.

Във ковчег от черен камък
спи полуизгнил вампир.

Принцът от приказките се навежда и го целува.

После го прегръща.

После го обладава на задна прашка.

Вампирът продължава непробудно да хърка.

Реклама на хапчета за сън. Слоган:

“За да спиш като вампир, пий тия хапчета.”

Вампирът (бълнувайки, на забързан каданс): “Преди употреба прочетете рецептата...”

БЕЗЧЕСТНИ СОНЕТИ

ПОЕТ, МОМА И МУТРА
(чалга-сонет със свирка накрая)

На Рая

Един поет ми зяпаше момата.
Но вместо да му ковна пет,
платих му за един сонет
с бутилка водка и салата.

Поете блед, нагъвай зарзавата,
сонета ми пиши, поете клет.
Аз мезя тука с телешки котлет
и с мазна чалга глезя си момата...

Опс! Шефът ми звъни. Дояж котлета
и водката допий, да не е зян.
Момата ми не зяпай. Ей, поета –

ако ви спипам на кълбета,
ще ви накълцам на кюфтета
и – честен кръст – ще ви изям!

(Четвърт час по-късно):
ЛЕЛЕ, ЧЕ МРЪСНО!
(Към Рая):
МАРШ НА ОКОЛОВРЪСТНОТО!!!

ПУЙКА-ПРИСМЕХУЙКА

Като звънец пред портите на Ада
звъни смехът ти в моите уши –
не е избликнал да ме утеши:
той тържествува, за да страдам.

Жестокият ти смях ме натъжава.
Ще обещаю да тъгувам месец-два,
а ти ще ми се смееш за това,
но още отсега предупреждавам:

на присмех щом осъждаш любовта ми,
добре, ще ми се смееш месец-два,
а аз пък друга ще си уловя –
пукни се! Има по-красиви дами.

А ти върви при твоя тъп съпруг –
или при някой друг.

ПОЕТИ И ЖЕНИ

Сезоните на възрастта се сменят
и месеците профучават като дни.
Онази със косата ми се смее –
а аз все още мисля за жени.

Дочаках петдесет и пета есен.
Когато есенният дъжд вали,
усещам, че ме хваща плесен –
но аз все още мисля за жени.

Въртят ме кокалите, разни ишиаси
са ми на гости като у дома си –
но имам ли акъл да ми уври?
Поетите все мислим за жени.

Я вместо да ни давате награди,
бастисвайте ни още млади...

УХО

Бутилка ром и йо-хо-хо!
Художник беден, стар и сам
на някаква дарил без срам
отрязаното си ухо.

„Какво пък?“, казал, „То е мое
и аз ще го отрежа сам.
На който искам ще го дам...
от днес нататък – брой го свое!“

Уви, понякога до три
не всяка може да брой –
човекът надценил жените:

сега реве и кърши пръсти.
Не си раздавайте ушите,
че твърде бързо ще ви свършат.

НЕДОВЪРШЕН СОНЕТ

„Ще бутнеш, или няма да?“ –
с такъв въпрос започваше сонетът.
Любимата се фръцна, а поетът
към кръчмата се запиля,

така и недовършвайки сонета.

СЪДЪРЖАНИЕ

ШИЛЕ СЪС ЗЕЛЕ	5
ТУРАНДОТ	49
ДОКТОР ФАУСТ – СУПЕРСТАР	126
СОФИЙСКИ ЛИМЕРИЦИ	155
СКВЕРНИ СЮЖЕТИ ЗА ЛЮБОВТА	161
БЕЗЧЕСТНИ СОНЕТИ	165

